Jag anklagar!

Krav på hävande av försäljningsförbudet mot tidningen Nationen

---

Föredrag av redaktör Elof Eriksson

(Hållet i Stockholm den 14 april 1937)

JAG ANKLAGAR!

KRAV PÅ HÄVANDE AV FÖRSÄLJNINGSFÖRBUDET MOT TIDNINGEN NATIONEN

FÖREDRAG AV REDAKTÖR ELOF ERIKSSON

(HÅLLET I STOCKHOLM DEN 14 APRIL 1937)

Bankdirektör
Marcus Wallenberg.

Överrabbin
Marcus Ehrenpreis

Bok förläggare
Karl Otto Bonnier.

Sveriges hemliga styresmän

Titeln å mitt föredrag "Judeväldet i Sverige" förefaller sannolikt mången såsom en overklighet. Men den är ej så. Judeväldet i det nutida Sverige är en realitet och en fruktansvärd sådan, och det gäller för vårt folk att snarast komma till klarhet härom. Jag skall i det följande söka ge en koncentrerad bild därav under andragande av några konkreta exempel till illustrerande av dess funktion i verkligheten.

Flertalet svenskar vägra alltjämt att tro på förhandenvaron av ett judiskt välde i Sverige, åberopande vår "demokratiska" författning, den officiellt rådande "Friheten" och "Rätten", vår "Folkliga Självstyrelse", grundad i "den allmänna val- och rösträtten". Ja, så heter det och kan så även synas. Men i realiteten ligga sakerna annorlunda till. Den nuvarande ordningen i vårt land är till ursprung och väsen icke svensk och åsyftar icke svenska folkets väl. Den är en judisk internationell skapelse, uteslutande tjänande målet: Judafolkets världshärskarvälde. Vår förment "lagliga" ordning är tillkommen och upprätthålles genom det största förräderiet i svensk historia, är tillkommen i lögn, är den judiska lögnens enligt grundsatsen "Söndra och härska!" uppbyggda destruktiva system till svenska folkets ofärd.

»Demokratien» - beslöjad internationell judediktatur

"Demokratien" representerar blott till skenet Sveriges folk, i verkligheten är den en beslöjad internationell judediktatur med syfte att tjäna det efter herraväldet över alla jordens rikedomar och folk strävande världsimperialistiska judafolket. Judaiseringen av Sverige och svenskarna är numera även driven intill fullbordan, där det rör sig om landets omvandling från en salomonisk frimurareprovins till en öppen judeprovins i kommunismens namn. Krisen är internationell och berör hela den västerländska, ja hela den ariska kulturkretsen, den vita rasens ställning och därmed mänskligheten i dess helhet. Under inflytande av den destruktiva judiska materialismen hotas ej blott vårt folk utan hela den icke-judiska folkvärlden av undergång i krig och revolutioner. Å de raserade nationalstaternas grund skulle så judarnas sedan årtusenden eftersträvade messianska världssjälvhärskarrike upprättas. Hos oss liksom i de flesta andra länder stod juden i detta sekels början invid målet för sina strävanden.

Sedan länge lever Sveriges folk under ett hemligt judiskt välde. Varje folkrepresentant vet detta och finner sig tillrätta däri, och svenska statsmakten låter sig villigt brukas såsom redskap i den främmande maktusurpatorns tjänst. Sveriges folk ledes i dag i hemlighet och med ohygglig konsekvens inrikes som utrikes efter judiska linjer mot judiska mål. Vår samhörighet med blod och arv, med historia, fäderneärvd nordisk kultur och tradition har lossats och den svenska anden hämtar ej längre sin näring ur de friska källsprång, som skänkte föregående generationer hälsa och dådkraft. Man har avklippt våra förbindelser med vårt förflutna, underordnat oss en väsensskild främmande ande, judeanden, vilkens osunda dunster vi dagligen och stundligen inandas genom de förjudade kulturinstrumenten, pressen, litteraturen, radion etc. Vi avnationaliseras, förvandlas till "konstgjorda judar", till "själlösa" arbetare i den judiska tempelgården.

Sverige - en judisk frimurarprovins

Sverige styres i dag såsom en judisk frimurarprovins, i vilken konungen regerar i egenskap av Salomos Vikarie, lydande den internationella judiska överhetens lagar. Nedom tronen stöder sig Juda i maktutövningen främst på den judiska Finansinternationalens under världsfinanshuset Rothschilds överkontroll å svensk grund inrättade central Stockholms Enskilda Bank, vilken leder folkutplundringen och tributindrivningen till de judiska skattkamrarna. Genom denna sin bankcentral, under vilken landets hela bankväsen

monopoliserats, utövar judendomen kontroll ej blott över svenska statens riksbank utan över hela det svenska bank- och kreditväsendet, ja över hela vårt ekonomiska, politiska och kulturella liv. Från "hemliga kansliet" vid Kungsträdgården löpa osynliga solida trådar till hov- och regeringskanslier, till partiernas ledare och ekonomichefer, till statens högre ämbetsverk och myndighetspersoner. Politiskt utövas den judiska makten huvudsakligen genom den judiska Internationalens olika fraktioners härvarande sektioner, främst Frimurarorden och de marxistiska arbetareinternationalerna, i intimaste samverkan med den alljudiska världsregeringens i Mosaiska församlingens namn här etablerade speciella ståthållarskap. Andligt och ideologiskt behärskar Juda svenska folket främst genom det av judendomen och frimureriet dirigerade offentliga ordet i det judiska huset Schaje-Hirschel-Bonniers hand samt genom den judaiserade kyrkan.

Från judiska såväl som officiella svenska håll bestrides väl existensen av ett hemligt judiskt inflytande, av en hemlig judisk stat inom den svenska staten. Men detta ändrar intet i sakförhållandet. Enligt flera forskares å området åsikt är den centraliserade ledningen av världsjudenhetens angelägenheter förlagd till Polen, landet som i århundraden utgjort den stora blods- och kraftkällan för judendomen. I Nya Dagligt Allehanda lästes sommaren 1936 en artikel efter den polska tidningen "Glos Narodi", där författaren B. Rudski bl. a. yttrade: "Krakow är judendomens verkliga världshuvudstad. Ty just i Krakow är det som de hemliga judiska myndigheterna residera. Från Krakow, Polens forna huvudstad, där Polens kungar och hjältar njuta den eviga vilan, utgå nu över hela världen 'de okända ledarnas' hemliga befallningar, som alla judar åtlyda, även de mäktigaste finanskretsarna i New Yorks Wallstreet och Londons City."

Åtskilligt tyder på, att huvudmannen för den Rothschildska världsfinansdynastien, den styrande i Franska Banken och förste mannen bakom Franska Stororienten av Frimurarorden, baron Edouard-Alphonse James Rothschild, EDOUARD V, är den vilken för närvarande innehar platsen såsom konung Salomos efterträdare å den judiska tronen, representerande den högsta suveräna myndigheten inom världsjudenheten. Karaktäristiskt nog existerar han ej i de judiska konversationslexika, såsom t.ex. i det stora verket "Jüdisches Lexikon". Hans fader, Meyer Alphonse, står där - såsom man kan övertyga sig om i Kungliga Biblioteket i Stockholm - upptagen såsom död barnlös 1905. I italienaren Cortis å Holger Schildts förlag i Stockholm i svensk översättning utgivna verk "Huset Rothschild" presenteras han emellertid sålunda: "Meyer Alphonse, född 1/1 1827, gift 4/3 2857 med Leonore Rothschild, Lionels dotter, död 1905. Son: *Edouard*, född 24/12 1868, gift 27/2 1905 med Germaine Halphen." Såsom aspiranter å den salomoniska konungavärdigheten ha i vår tid eljest särskilt nämnts dels förre kejsaren Haile Selassie av Abessinien, dels Englands politiskt ledande jude, sir Philipp Sasson, vilka båda räkna härstamning från elen judiske konungen Salomo.

Judarnas dubbla medborgarskap

Programmet för den judisk-messianska världserövringen känna vi redan från Bibelns "gamla" testamente. Vi läsa där: "Och konungar skola vara dina skaffare och deras furstinnor dina ammor. De skola inför dig nedfalla på sitt anlete och slicka dina fötter" (Esaias 49:23)· Och vidare: "De främmande skola bygga dina murar, och deras konungar skola tjäna dig ... Och dina portar skola städse stå öppna dag och natt, på det att folkens ägodelar skola införas till dig" (Esaias 60: 10-12). Saint slutligen: "Du skall förgöra alla folk som din Jave skall giva dig. Du skall icke skona dem och erkänna deras gudar, ty det kunde bliva dig till en snara." - Här ha vi alltså det judiska politiska programmet i koncentrerad form. Ingen i sakerna insatt lär kunna förneka, att dessa i "profetians" form i judarnas "gamla" testamente fixerade politiska programpunkter i vår tid i hög grad förverkligats.

Det judiska genombrottet i Europa har ägt rum under de senaste, 50 åren. Signalen gavs av den i "Frihetens, Jämlikhetens och Broderskapets" namn genomförda frimurarrevolutionen i Frankrike 1789. Denna var i verkligheten judendomens stora revolutionära attentat mot den kristna världsordningen; från centralen i Paris spriddes den ut över hela Europa. Dess närmaste mål var att bryta alla skrankor, som dittills rest sig för den judiska maktutvecklingen, att tillförsäkra judarna full laglig likställdhet med övriga medborgare inom nationerna. Härmed voro slussarna öppnade för den judiska erövringen av Europas stater. Ty genom tillerkännande av fulla medborgerliga rättigheter åt judarna i staterna bereddes dessa företrädesställningen framför övriga medborgare såsom innehavare av dubbla medborgarrättigheter, en förmånsställning som endast kunde leda till ett resultat, nämligen: den bestämmande maktens i samhällena övergående i judiska händer.

När folken tillerkände judarna full likställdhet med övriga medborgare, visste de icke vad de gjorde. De kände icke den judiska religionslagen och dess bud. De visste ej, att det gavs judiska moralläror, som ej blott strida mot den kristna livsuppfattningen utan överhuvud mot allt vad som gäller såsom mänsklig moral. Dessa läror utgå ifrån, att judarna äro ett "utvalt" folk, varigenom de förmena sig höjda över alla andra människor och undvika all innerlig gemenskap med dem. Talmudläran, rättesnöret för judarnas liv och verksamhet, hävdar, att judarna icke kunna tillerkänna de icke-judiska folken fullt människovärde och därför icke heller äro bundna av några förpliktelser till dem. Den judiska tron lovar judarna - såsom vi redan sett av citaten ur "gamla" testamentet - icke blott herraväldet över alla folk och äganderätten till all världens rikedomar; den förkunnar samtidigt satsen om alla ickejudiska folks undergång och tillintetgörelse genom judendomen. Det fanns och finnes således intet gemensamt mellan judarna och de andra folken, varför tron att de skulle kunna anpassa sig efter värdfolkens lagar och seder samt bliva goda statsmedborgare hos dessa är i högsta grad bedräglig. Judendomen är uppbyggd på hatet mot andra folk och människor. Skickligt beslöjande sin verkliga natur och inställning, försäkra judarna dock städse sin patriotism, sin trohet och hängivenhet för det fosterland, vars medborgerliga rättigheter de åtnjuta. Men i verkligheten utgöra de en särskild nation, en "stat i staten", varigenom de tillförsäkras oerhörda fördelar. Ty medan de åtnjuta samma medborgarrätt som andra medborgare äga de skydd av den judiska staten och ha möjligheter att verka för sin internationella stat under utnyttjande av de förmåner denna ställning såsom dubbla medborgare erbjuder dem. De äro samtidigt medborgare i tvenne stater och kunna sälja och förråda den icke-judiska till den judiska. Och denna slags affär bedriva de i rikligaste mått: på de andra staternas bekostnad ha de över så gott som hela linjen placerat judestaten i sadeln.

Vasaättens störtande

Sitt genombrott i Sverige kunde judendomen ej uppnå med mindre än Vasa-ättens störtande. Gustav III såväl som efter honom sonen Gustaf IV Adolf icke blott vägrade att kapitulera och förråda sitt folk åt judendomen utan intogo en aktiv ståndpunkt emot dennas bedrivna frimureriskt-kommunistiska omstörtningsplaner. På denna grund avlägsnades de bägge från tronen genom frimurarsammansvärjningar. Gustav III mördades den 16 mars 1792 av höggradsfrimuraren Anckarström i enlighet med beslut, fattat vid frimurarkongressen i Wilhelmsbad vid Frankfurt a. M. 1784. Enligt general Ludendorff är mördaren Anckarströms byst uppställd i Franska Stororientens logetempel i Paris vid sidan av Brutus', Caesars mördares byst. Efterföljaren å Sveriges tron, Gustav IV Adolf följde i faderns fotspår och vägrade underkasta sig, varför också han genom en

frimurarsammansvärjning störtades och såsom "odugling" landsförvisades. Så var man kvitt Vasa-ätten, den farligaste motståndaren i Norden. I stället lät frimurarledningen i Paris sända jakobinen och höggradsfrimuraren Bernadotte att för Judas och frimureriets räkning taga den svenska tronen i besittning. Härmed var i realiteten gärdet uppgivet och landet utlämnat åt den judiska makten.

Betecknande för frimureriets maktställning i Sverige redan kring 1800-talets början, var det faktum, att Bernadottes val till tronföljare kunde genomdrivas i strid mot konung Carl XIII:s vilja. I det bekanta Örebrobrevet av 1810 till överståthållaren Skjöldebrand i Stockholm skrev han, enligt "Genealogia Gothica", häfte 1, 1930 bl. a. följande: "För tusan djävlar! On veut mettre à ma coté (man vill sätta vid min sida) ... le nommé Bernadotte, juif de naissance etjacobin à bonnet rouge (den där som kallar sig Bernadotte, jude av födelsen och jakobin i röd mössa) ... Au diable tous les jacobins! (åt helvete med alla jakobinerna)." Sentida "genealogiska" forskare ha visserligen gjort sig stor möda att söka avliva alla föreställningar om Bernadottes judiska börd, men skall man döma trädet av dess frukter, måste i detta fall Carl XIII ha haft rätt. Det låter för övrigt osannolikt, att världsfrimureriet skulle iscensatt Vasa-ättens störtande utan att samtidigt sörja för att en telning av Judas stam placerades å den ledigblivna tronen. I sina i landsflykten utgivna skrifter betecknar Gustav IV Adolf förräderiet såsom orsaken till Sveriges förluster och förutsäger profetiskt kommande olyckor av frimureriets politiska arbete sålunda: "Förräderiet skall bli liktydigt med folkens sak, mened med tidsandan, och den sociala ordningens byggnad skall störta samman på en olycksdiger dag, då man utan att blygas skall kunna säga: det finns ingen uselhet, så snart den är allmän."

Stockholms Enskilda Bank - Sveriges verkliga regeringskansli

Centrum för den judiska maktutövningen i Sverige utgör i vår tid Stockholms Enskilda Bank under huset Wallenberg, Rothschildsfinansens härvarande filial, vars huvudman bankdirektören och frimurarbrodern Marcus Wallenberg under snart en mansålder spelat rollen av hemlig maktexekutor. Tills för kort tid sedan illustrerades sakförhållandet öppet genom bankens egen organisation. Den i frimurarkalendern 1928 -1929 såsom innehavare av en särskild sekreterarebefattning i IX. Frimurarprovinsens Högsta Ämbetsmannaråd vid sidan av amiral Lindman upptagne chefen för Konungens hov, riksmarskalken Otto Printzsköld beklädde samtidigt posten såsom president i direktionen för Stockholms Enskilda Bank. Tydligare kunde ej den absoluta solidariteten och samhörigheten mellan Konungahuset, Frimurarorden och den Wallenberg-Rothschildska finansinternationalen markeras. I dag finna vi såsom medlemmar av bankens direktion förutom herrarna Wallenberg och några andra förmenta "arier" även judarna generalkonsul Josef Sachs och bokförläggaren Tor Bonnier såsom förmedlare av de direkta förbindelserna med Mosaiska församlingen i Stockholm, den alljudiska världsregeringens svenska sektion, såväl som med de båda riktningarna inom judenheten, den mera "borgerliga" västjudenheten (Sachs) och den "proletära" östjudenheten (Bonnier).

Inom politiska kretsar gäller Stockholms Enskilda Bank såsom den verkliga styresmakten i Sverige. Försök att vinna en riksdagsman eller ett politiskt parti att på allvar engagera sig i en fråga, som går emot huset Wallenbergs intressen! Utsikterna att lyckas äro icke stora. I verkligheten förhåller det sig så, att sedan lång tid tillbaka alla regeringar, av vad färg de varit, nominerats av herrarna i Enskilda Bankens direktionsrum.

Jag är här beredd på förebråelser för fantasier och överdrifter från dem, som icke närmare känna spelet i våra dagars politik. Men för att visa, att jag rör mig på verklighetens mark, vill jag relatera ett konkret fall, låta ett enda belysande sådant passera revy. Fallet med de

svenska statsmonopolen Sprit- och Tobaksmonopolen.

Svenska Tobaksmonopolet bildades på Enskilda Bankens kontor

Nu heter det visserligen i Sveriges grundlag, Regeringsformens paragraf 60: "Ej heller må Konungen statens inkomster förpakta eller till vinning för sig och kronan eller enskilda personer och korporationer några monopolier fastställa." De hedervärda svenska män, som en gång formulerade denna bestämmelse, hade alltså bemödat sig att garantera svenska folket mot eventuell utplundring så tydligt, att ett barn bort kunna förstå meningen. Men den judiska lagen påbjuder annat. Så kunna vi t.ex. läsa i "Zions Vises Protokoll", nr 6: "Vi skola organisera enorma monopol-reservoarer för kolossala rikedomar, av vilka t.o.m. de största gojim-(icke-judiska) förmögenheterna skola vara så beroende, att de tillsammans med staternas kredit drunkna däri dagen efter den politiska katastrofen."

Med världskrigets iscensättande 1914 inträdde en gyllene skördetid för judarna. Tiden var då inne att i Sverige igångsätta med bildandet av dylika monopol å diverse kuranta varor. För att bekvämare kunna ordna saken sig själv till behag, placerade sig huset Wallenberg i det officiella kanslihuset med bankdirektören K. A. Wallenberg såsom utrikesexcellens. Att Sveriges rikes lag uttryckligen förbjöd monopolbildningar till vinning för enskilda och kronan, bekymrade icke ett ögonblick herrarna i Enskilda Banken. Man högg raskt och resolut in på uppgiften. Ingen skall nu tro, att svenska statens tobaksmonopol grundades å den statliga domänen. Nej! Gå vi till Kungl. Patent- och Registreringsverket, kunna vi se papper på, att Svenska Tobaksmonopolet bildades å Stockholms Enskilda Banks kontor, Stora Nygatan 40-42 den 23 december, d. v. s. dagen före julaftonen 1914 av ett antal svenska storbanker med Stockholms Enskilda, Bank i spetsen, utan någon närvarande representant för svenska staten. Det gällde kantänka att först ordna undan en del bagateller, sådana som fastställande av bolagsordning och allmänna grundsatser, bestämmande av honorar åt styrelseledamöter och framför allt arvode åt statsmonopolets designerade verkställande direktör, kaptenen Oscar Wallenberg, 20,000 kronor i fast och 1/20 procent å hela nettovinsten. När detta undanstökats, var - för att använda ordförandens vid extra bolagsstämman å Enskilda bankens kontor 26 januari 1915, justitierådet Hellners uttryckssätt - "tiden inne" att anmoda svenska staten att deltaga i bolagsverksamheten.

Vid konstituerande sammanträdet å Enskilda Bankens lokal 23 dec. 1914 anmäldes tecknare av sammanlagt 170,000 aktier å l00 kronor stycket eller för 17 miljoner kronor. Tecknarna voro: Stockholms Enskilda Bank genom häradshövding M. Wallenberg 36,549 aktier, Skandinaviska Kreditaktiebolaget genom bankdirektören Jonas C:son Kjellberg 36,550 aktier, Aktiebolaget Stockholms Handelsbank genom bankdirektör Carl Frisk 36,550 aktier, Sveriges Privata Centralbank genom bankdirektören Oscar Rydbeck 26,550 aktier, justitierådet Johannes Hellner i aktie, Aktiebolaget Göteborgs Bank genom bankdirektören F. Grönwall 13,600 aktier och Sundsvalls Enskilda Bank genom bankdirektören Hj. Pihl 10,200 aktier. Enligt den vid sammanträdet antagna bolagsordningen skulle bolaget ha till ändamål: "att utöva svenska statens monopol å tobakstillverkning inom riket ävensom idka handel med tobaksvaror" och skulle aktiekapitalet utgöra lägst 17 och högst 51 miljoner kronor. Minimikapitalet, 17 miljoner, förelåg alltså tecknat vid konstituerande stämman av de nämnda sex bankerna jämte den Wallenbergska förtroendemannen justitierådet Hellner.

Samma dag huset Wallenberg et Consortes sålunda konstituerade svenska statens tobaksmonopol å Enskilda Bankens lokal Stora Nygatan eller den 23 december 1914 utgavs från Stockholms slott en kungörelse om akten med nominerande av styrelseledamöter och suppleanter, vilket förlänade det hela den erforderliga officiella karaktären. I kungörelsen hette det bl. a.: "Gustaf, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung. Vår ynnest och nådiga bevågenhet med Gud Allsmäktig! På därom gjord framställning hava Vi

denna dag till ledamöter och suppleanter i styrelsen . . .". "På därom gjord framställning!" "På befallning av Stockholms Enskilda Bank" - hade kantänka ej låtit lika bra i känsliga "demokratiska" öron. Likväl kunde det tyckas, att i ett fall som detta, där det rörde sig om ett kungligt sanktionerande av en handling i strid mot Sveriges grundlag av en hemlig maktusurpator, åberopandet av "Guds nåd" och "Gud Allsmäktig" bort kunna undvikas.

Ja, så förhöll det sig med tillkomsten av svenska statens tobaksmonopol! Under samma finanshus Wallenbergs hägn instiftades likaså i strid mot grundlagen Aktiebolaget Svenska Spritmonopolet, vilket förutom ändamålet att tillföra den Wallenbergska storfinansen enorma profiter även skulle tjäna syftet att fullständiga det parlamentariska livets korrumpering. Genom att bereda ett betydande antal inflytelserika representanter för olika politiska partier stora arbetsfria inkomster såsom innehavare av mer eller mindre lyxartade poster inom spritbyråkratien trodde man sig efter behag kunna manipulera med monopolens inkomster, utan att behöva riskera någon närgången observation från folkrepresentationen. Samtidigt infördes i "nykterhetsintressets" namn det s.k. motbokssystemet, varigenom det hälsoskadliga alkoholbruket gjordes till en medborgerlig rättighet och suplusten stimulerades till tryggande av en konstant stor omsättning å spritvaror samt befordrande av svenska folkets fortgående alkoholisering och demoralisering. Man gick emellertid i sitt manipulerande med monopolvinsterna så suveränt till väga, att opposition en dag började göra sig hörd.

Svindlerierna i Spritmonopolet

Denna opposition inleddes och bedrevs främst av tidningen Nationen, som speciellt ägnade sin kritiska uppmärksamhet åt Spritmonopolet. Den inleddes redan omedelbart efter tidningens startande hösten 1925. Jag varnades visserligen av personliga bekanta i riksdagen från att engagera mig i saken på grund av att det här gällde stora finansintressen, "mot vilka det ej lönade sig att strida". Men dessa argument imponerade ej på mig. Allt fler och fler missförhållanden och förskingringar av statsmedel i Spritmonopolet kommo i dagen och påtalades i Nationen samt föranledde inlagor till Konungen samt till de lag- och rättsvårdande högsta myndigheterna J. K. och J. O. Alla dessa inlagor hamnade dock antingen direkt i vederbörandes papperskorgar eller resulterade i ett tillkännagivande, att de "föranledde ingen åtgärd". När en enskild riksdagsman först djärvdes bringa saken på tal i riksdagen, hade partiernas medlemmar instruerats lämna sessionssalen, så att talaren praktiskt taget måste tala för tomma väggar - en taktik som den regerande storfinansiella kretsen lär tillämpa, när opassande saker föras på tal i kamrarna.

Det gick dock ej så lätt som vederbörande hoppats att tysta ned de besvärande fakta, som bragts i dagen. Redan i Nationens nummer för den 27 november 1925 hade jag offentliggjort sådana märkliga upplysningar som att Spritmonopolets chef dr Ivan Bratt med svenska statens spritinkomster finansierade politiska partier. Bl. a. hade dåvarande frisinnade partiet, vars ledare var statsminister C. G. Ekman, 1920 till partiet såsom "gåva" emottagit 50,000 kronor, och liknande skulle förhållandet varit med övriga politiska partier. I samma nummer påvisades, hur förutvarande finansminister Richard Sandler av någon oförklarlig anledning företagit sig att till ett Wallenbergskt finanskonsortium å tio personer försälja Spritmonopolets till flera tiotal miljoner kronors värde uppskattade stamaktier för ett pris av 400,000 kr. I fortsättningen av artikeln omnämndes vidare bl. a., att dr Bratt redan på Spritmonopolets tidigare stadium frikostigt strött omkring sig "gåvor" av statens spritinkomster, såsom 50,000 kr. till "Socialpolitiska Institutet", 124,000 kr. till Antismugglingsföreningen, 5,000 kr. till Mendelska Sällskapet, 5,000 kr. till "välgörande ändamål" etc.

300 milj. kronor statsmedel »försvunno» ur Spritmonopolet

I en uppseendeväckande inlaga, författad av numera avlidne styresmannen i tidningen Sverige Fritt, herr Einar Nilsson i Systemaktiebolaget i Göteborg, och framlagd inför 1927 års riksdag av direktören Edward Lithander, visades, att under den gångna tioårsperioden genom mer eller mindre öppna avskrivningar och fonderingar använts ej mindre än bortåt 100 miljoner kronor, varav cirka 80 miljoner kronor i Spritcentralen och cirka 15 miljoner kronor i övriga sprithandelsbolag. Under trycket av den allt starkare opinionen bland allmänheten, som krävde en utredning av statsmonopolens affärer, beslöt slutligen Ekmanska regeringen 1927 tillsättandet av en utredningskommission, den s.k. Monopolkontrollutredningen, vilken emellertid utrustades med starkt begränsade fullmakter och särskilt icke skulle äga befogenhet att granska Vin och Spritcentralens dotterbolags förvaltning - där uppenbart de största kapen ägt rum. Monopolkontrollutredningens redogörelse, som på grund av sin fixerade snäva begränsning alltså icke kunde bli uttömmande, bragte i dagen, att, förutom de av riksdagsman Lithander inför riksdagen påvisade mer eller mindre öppna avskrivningarna å cirka 100 miljoner kronor, hemliga sådana, gjorda före boksluten, åren 1917-1926 företagits till ett sammanlagt belopp av 46,588,345 kronor. Vid 1928 års remissdebatt i riksdagen fastslogs också av en talare, att hundratals miljoner joner kronor, som rätteligen bort komma statsverket till godo, bortslösats och att man säkert skulle komma upp till ett belopp av 300 miljoner kronor, om man ginge ut i landet, d. v. s. läte granskningen omfatta jämväl de Spritcentralen underlydande dotterbolagens förvaltning.

Skandalen var ofrånkomlig, av rena Panamamått. Nu skulle det bli en ordentlig upprensning, - trodde Sveriges folk. Ack nej, det blev ingen sådan. En ministerväxling hade hastigt arrangerats. C. G. Ekman, som så allvarligt försyndat sig genom utredningskravets stödjande, var avlägsnad ur kanslibyggnaden, där nu i stället Svenska Landslogens särskilde sekreterare, amiral Lindman intog posten som statsminister med "bondeförbundaren" professor Nils Wohlin vid sin sida såsom finansminister. En av finansminister Wohlins första åtgärder i tjänsten blev också att låta Monopolkontrollutredningens betänkande hamna i papperskorgen såsom ovederhäftigt. Någon tid därefter underrättades offentligheten om hr Wohlins befordran till generaldirektör och chef för Kungl. Tullverket. Och Riksdagen teg och lät sig nöja. Ingen visade där längre något intresse för saken, sedan nyfikenheten väl stillats. Ingen visade någon ömhet för det svenska statsverkets ekonomi eller någon åstundan att se de "försvunna" hundratals miljonerna i Spritmonopolet återbördade till rätter ägare, d. v. s. svenska folket. Ingen visade något allvarligt intresse för att se de män, som orättmätigt tillägnat sig svenska statsmedel till jättebelopp, återbetala desamma och juridiskt stå till svars för sina gärningar. Ack nej! En kompromiss hade ingåtts mellan de intresserade parterna, enligt vilken hela saken skulle begravas i evig glömska mot att de båda monopolcheferna kapten O. Wallenberg och dr Ivan Bratt lämnade sina respektive chefsbefattningar och den sist-nämnde för alltid försvann ur landet. Som vi veta, begav sig dr Bratt hastigt och lustigt till Paris. Före avresan förklarade han för Social-Demokraten i en intervju, att han var totalt uttröttad av tidningen Nationens kampanj mot honom. Dock, hade vi icke haft rätt i våra beskyllningar, hade han aldrig behövt finna sig i dem. Den faktiska händelseutvecklingen visade för övrigt tydligt, att vi hade rätt.

Frimurarorden judemaktens politiskt ledande instans

Politiskt utövas den judiska makten, såsom jag redan i det föregående antytt, huvudsakligen genom den judiska Internationalens härvarande sektioner med Frimurarorden såsom ledande instans, vilken Internationals exekutiva verksamhet koncentrerats i Enskilda Bankens direktorium. Gustaf V fungerar såsom konung Salomos av Juda stam, d. v. s.

dennes nutida efterföljares i förskingringen Vikarie under den frimureriska beteckningen "Visaste Salomos Vikarie". Gå vi till Grundförfattningen för Stora Landslogen i Sverige, kunna vi där läsa: "I spetsen för det svenska frimureriet står en blott för Salomos Vikarie (svenske konungen i hans egenskap av provinsens regent) känd överhetsperson, vars namn i övrigt skall förbliva en hemlighet, tills han personligen övertager regeringen; till dess befaller han genom sina vikarier. Den vise konung Salomo nämnes såsom ordens förste stormästare; i den av honom upprättade Fundamental-Constitutionen är förordnat, att stormästarens värdighet skall förbliva inom hans släkt." Att icke ens Salomos Vikarie är helt underrättad om de hemliga övre styresmän, från vilka han erhåller sina befallningar angående regerandet av sin frimurarprovins, framgår tydligt av ett yttrande av dåvarande Salomos Vikarie hertig Carl, senare Carl XIII år 1780, yttrandet återgivet i den av P. B Eklund 1810 utgivna officiella frimurarhandboken "Vägledning för frimurare", sid. 346 och lydande: "Vi erkänna i övrigt ingen förutom stormästaren och de sanna superiörerna, vilka äro Oss obekanta, för vår Ordens förmän."

Medan judarna i Sverige, som officiellt visserligen blott uppskattas till cirka 1 procent av hela befolkningen eller 6,000 men i verkligheten äro mångdubbelt flera, numera utgöra det egentliga ledareskiktet inom den svenska nationen, spela de till hundratusental uppgående judebastarderna jämte de 23 å 24 tusen frimurarbröderna rollen av det nutida judeväldets fogdar och beskyddare inom stat och offentlighet, på alla samhällslivets områden. I frimureriet inlockades och bundos genom dyra blodseder framför allt sådana element inom folket, vilka kunde befaras bjuda ett farligt motstånd mot de judiska härskarplanerna - och fostrades systematiskt i judendomens anda, omdanades till fanatiska stridsmän för dess idéer. För den profana yttervärlden presenterade sig Orden såsom en "opolitisk", "ideell" och "humanitär" stiftelse, uteslutande sysslande med "välgörenhet". I Sverige liksom i alla andra länder, där Frimurarorden lever och verkar, förneka frimurarna varje samband eller samröre med judendomen. Detta sker dock mot bättre vetande. Ty frimureriet är till hela sitt väsen en judisk inrättning. Varje ord, symbol, tecken och ceremoni hänvisar på Ordens judiska mission: Salomostemplets uppbyggande, d. v. s. det judiska världssjälvhärskardömets införande. För att denna återuppbyggnad av templet skall kunna ske, måste allt som står i vägen undanrödjas. Härav Ordens revolutionära karaktär och det myckna talet inom höggraderna om en kommande "aera, fri från troner och altaren".

Det frimureriska logearbetet

Det egentliga logearbetet är huvudsakligen inriktat *dels* på andlig bearbetning genom spridande av frimurerisk upplysning, *dels* på direkt politisk verksamhet i yttervärlden. Upplysningsarbetet inom logerna åsyftar främst att utplåna national och rasmedvetandet ur brödernas hjärtan samt att inficiera dem med s.k. "humanitär" judisk filosofi, förvandla dem till "konstgjorda judar" eller tjänande arbetare i det judiska "tempelbygget" för världsmaktens erövring. Innehavet av en högre grad utgör icke tecken på att brodern är invigd i Ordens yttersta mål och vägar. Den stora massan i fullkomligaste enfald troende frimurarebröder, som intet få veta och intet förstå av det reella frimureriska spelet men som tro sig begripa allt, se i frimureriet sin religion och betrakta det som sin heligaste plikt att i yttervärlden "skydda" logen genom att t.ex. indignerat protestera, avlägsna sig från ett sällskap etc., där någon är nog hädisk att öppet våga kritisera eller misstänkliggöra det heliga samfundet. De verkligt *invigda* frimurarna äro inströdda i logerna och ha, utan att behöva framträda, att inom och utom Orden lösa vissa bestämda, klart betecknade uppgifter, som av deras överordnade fragmentariskt anvisas. Förutom dessa "invigda" frimurare och massan av frimurare urskiljas s.k.

"sanna" och "arbetande" murare. Till de "sanna" frimurarna höra Ordens beskyddare, som äro bröderna till stor nytta vid befordran till statsanställningar och som utgöra en mäktig hävstång för frimureriets makt samtidigt som de borga för brödernas säkerhet. Betrodda frimurare placeras å de inflytelserika posterna i staten och det offentliga livet, där de bevaka Ordens intressen. De monarker, som beredvilligt ställde sig till förfogande såsom beskyddare och medhjälpare, fingo tillsvidare behålla sina kronor, ja blevo stundom t.o.m. högt ärade, medan de som vägrade detta avsattes eller bragtes om livet genom underlydande terroristiska sammanslutningar eller komplotter.

Formellt ideologiskt anpassar sig frimureriet skickligt efter tidens och utvecklingens krav. På 1700-talet formulerades dess ideologi i orden: "Humanitet, Tolerans, Upplysning"; vid tiden för den stora franska frimurarrevolutionen 1789 ändrades lydelsen till: "Frihet, Jämlikhet, Broderskap"; efter världskriget präglades det nya slagordet: "Folkförsoning, Folkfred, Folkförbrödring". Frimureriets allestädes föregivna "välgörenhetsutövning" är enligt general Ludendorffs och alla övriga icke-frimureriska forskares å området mening endast camouflage till döljande av Ordens egentliga arbete. "Välgörenheten är - skriven Ludendorff i ett av sina verk - helt inskränkt till bröderna och avser endast att utgöra ett camouflage till beslöjande av frimureriets verkliga strävan, som går ut på att tillintetgöra de nationella staterna och deras kulturer samt i stället upprätta ett salomoniskt judiskt världsrike." Ludendorff tillbakavisar såsom osanning allt tal om förhandenvaron av ett "nationellt" frimureri och fastslår med stöd av frimureriets mest auktoritativa skrifter och representanter, att det blott finnes *ett* frimureri, oavsett att det frimureriska arbetet bedrives å olika system. "Hela jordens frimureri bildar i själva verket en enda loge - säger han. Alla loger lyda under den oberoende Bne-Briss-Orden (Söner av förbundet), som är den ledande hemliga judeorden i hela världen. Den grundades på 1840-talet, är spridd över hela jordklotet och övar inflytande å alla judiska organisationer. Den räknar som sina medlemmar de bekanta '300', utgör därjämte den judiska 'generalstaben', är en hänsynslös företrädare för det judiska folket och för den judisk-kapitalistiska världshärskartanken samt övervakar staternas och de inflytelserika partiernas politik."

Frimureriets internationella karaktär

För att rätt förstå frimureriets verkliga karaktär såsom internationell organisation, vilken i sin strävan icke låter sig inpassa i elen nationella staten, vill jag citera några av bestämmelserna i den nyssnämnda Grundförfattningen för Svenska Stora Landslogen:

"3 kapitel. I art. § I.

.. så inskränkes icke denna Orden och detta Broderskap av särskilt bestämda gränser, utan äro Bröderna och Medlemmarna spridda över hela jordklotet, där de för att bedriva vetenskapen på tillbörligt sätt församlas i olika Gillen och Sällskap, som kallas Loger; som emellertid alla, enligt Fundamental-Lagarna på behörigt sätt äro rätlinjigt konstruerade, byggda och satta i arbete, på det här nedan befallda sättet.

D:o §3.

... Den Visaste av alla Krönta Furstar, Konung Salomo, från släkt till släkt, från son till son, ensam och allena leder och regerar Orden efter innehållet av dessa Oföränderliga Statuter, Lagar och Fundamental-Constitution, som stiftaren har anordnat, fastställt och anbefallt till evig efterföljd."

D:o §4.

Och då denna Makts utsträckning enligt vetenskapens natur sträcker sig över hela jordklotet, skall den indelas i vissa Landsmärken och Landsdelar, såsom Matriklarna och Indelningen, vilka

bevaras i de mest invigda och verkande Logerna, som skola övervaka deras efterlevnad, det fastställa; så befalles det, att ett sådant Landsmärke eller Landskap skall betecknas med namn av Provins av Orden, och därför får envar sitt särskilda nummer, sina Insignier och sitt Valspråk, allt såsom befallt är i ovannämnda Ordens-Matrikel; och en sådan Provins skall Stormästaren alltid betro en särskild Ordens-Föreståndare, som regerar över denna, och som av Orden skall benämnas 'Den Visaste Salomos Vikarie'."

Frimurarordens författning oförenlig med Sveriges rikes

De citerade lagbestämmelserna i Grundförfattningen för Stora Landslogen uppenbara med full tydlighet, att författningen för det svenska frimureriet ej låter sig förena med Sveriges rikes författning utan i stället är att anse såsom direkt stridande mot denna senare. De officiella påståendena om Frimurarorden såsom utgörande ett "nationellt" "välgörenhetssällskap" vederläggas här totalt. I stället få vi veta, att Frimurarorden är ett hela världen omfattande hemligt brödraskap, uteslutande regerat av den judiske konungen Salomos efterföljare å tronen och att denne allsmäktigt befaller rörande varje Provins' "särskilda nummer, Insignier och Valspråk" samt genom sin Vikarie i Provinsen regerar över denna. Det är ofattbart, att Sveriges konung kunnat anse sin ställning som svenskt statsöverhuvud förenlig med ställningen såsom judekonungen Salomos efterföljares Vikarie i riket. Den svenska författningen känner ingen annan författning vid sidan av eller över sig själv, den känner ingen åtskillnad mellan medborgare efter anhörighet eller icke-anhörighet till Salomos världsbrödraförbund, den känner inga förpliktelser för den regerande monarken utanför Sveriges lag. På ledande frimurarhåll har man ofta velat göra gällande, att det svenska frimureriet ej underhåller förbindelser med utlandet, vilket påstående dock som sagt tydligt vederlägges redan av den citerade Grundförfattningen. Dessa påståenden äro så mycket egendomligare som de officiella frimurarkalendrarna och skrifterna icke göra någon hemlighet därav. Slå vi t.ex. upp senaste upplagan av stora Frimurarkalendern, utgiven 1928-1929, läsa vi där å sidorna 635-640 detaljerade uppgifter angående alla de utländska stororienter och storloger i världen, med vilka Svenska Landslogen upprätthåller direkta förbindelser, till antalet 39. Flera av de upptagna, såsom t.ex. de tidigare till Svenska systemet hörande tyska storlogerna, äro visserligen numera såsom "stats- och folkfientliga inrättningar" upplösta och förbjudna, men i huvudsak kvarstå de i Frimurarkalendern angivna direkta förbindelserna med utländska stororienter och storloger, genom vilka i sin tur förbindelser upprätthållas med de utländska stororienter och storloger, som Svenska Landslogen officiellt icke samarbetar med. Betecknande för frimureriets maktfullkomlighet i vårt land är, att svenska statens myndigheter sakna befogenhet att granska Stora Landslogens räkenskaper, vilka röra sig med fonder och donationsmedel å cirka 40 miljoner kronor, varav räntorna blott till en bråkdel tagas i bruk för s.k. "hjälpverksamhet".

Salomo och Templet – symboler för judendomens maktsträvan

Det rituella arbetet inom logens väggar avser huvudsakligen "templets uppbyggande". För att rätt förstå innebörden av denna ceremoniel må man erinra sig, att judarnas gud Jehova enligt "gamla" testamentet ofta slutit förbund med sitt "utvalda" folk. Så visade sig Jehova också för Salomo i Gabeon-Gibeon, den gamla judiska offerplatsen och sätet för förbundsarken, korande honom till "konungarnas konung" (2. krönikeboken 1, 12), och Salomo byggde därför templet åt den judiske guden (2 krönikeboken 11,1), därmed uppfyllande dennes befallning till Moses. Salomo och hans tempel utgöra också i dag sinnebilden för ordet "Jehova" (2. Mos. 19,6): "I skolen vara ett rike av präster och ett heligt folk." Ännu i våra dagar representera Salomo och templet den judiska rabbinstatens makt och det judiska folkets maktsträvan ej blott religiöst-politiskt utan

även ekonomiskt. Enligt ortodox judisk uppfattning är detta liktydigt med religiös, politisk och ekonomisk förjudning av alla jordens folk under överhöghet av det i sig slutna judiska folket, som förblir spritt över hela jorden men i Jerusalem och i ett prästerligt konungadöme eller ett av rabbinerna lett konungadöme där skall finna sitt uttryck. Salomo är judarnas nationella prästkonung och templet i alla bemärkelser, även i sin egenskap av bank och börs, den äkta judiska nationalhelgedomen. Såsom karaktäristiskt för den i frimureriets höggrader rådande mentaliteten återger general Ludendorff i sitt arbete "Frimureriets tillintetgörelse" delar ur höggradsmästares tal vid en broders upptagande i en högre grad:

"Vi ha orsak att icke utan skräck och bedrövelse tänka tillbaka på den sorgliga natt, varigenom helgedomen - Salomos tempel - förintades. Mycket av de våras (d. v. s. judarnas) blod utgjöts och våra förbundsbröder ströddes för världens vindar ... Vad som för övrigt än kan vara förborgat härunder, kan jag för tillfället icke avslöja för eder, då detta skall komma i dagen och ni själva skola betrakta detta mörker med andra ögon ... Ni se här templet förstört, pelarna brutna, trappstenarna ryckta i sär; detta skall symbolisera alla de sorgliga öden, som vår orden fått erfara. Den har blivit ett rov för främlingar. Våra förbundsbröder äro skingrade. Märka vi nu den förlust som vi lidit? Men hittills ha våra hemligheter bevarats, ännu har ingen vågat överskrida denna linje".

Templets i Jerusalem förstörelse

Vid genomläsandet av den förut citerade svenska frimurarhandboken "Vägledning för frimurare" bekräftas till fullo den allt dominerande roll Salomo och hans tempel spela i det rituella arbetet inom logerna. I redogörelsen för Salomos tempel och detta tempels sista undergång genom Jerusalems förstörelse genom den romerske kejsaren Titus 71 efter Kristus märkes även tydligt den medkänsla med judarna, som frimurarna erfara över ödeläggelsen. Å sid. 301 och följande sidor läses:

"Den yttre gården, som kallades hedningarnas gård, var belagd med marmor och fick endast med blottade fötter beträdas. Här sutto växlare, som utbytte de på Jesu tid endast gångbara romerska mynten mot den halva sekel (motsvarande en krona), som varje jude enligt Mose lag måste bidraga med till templets underhåll. Det var dessa växlare och månglare som Jesus fördrev ur helgedomen. Det var även här som Jesus predikade vid tolv års ålder och där han sedan vid äldre år höll många tal och föredrag. Dagligen var här en stor trängsel, så att denna yttre tempelgård urartade till ett slags torg, där man uppsökte varandra och avhandlade världsliga angelägenheter. Kvinnorna hade sin särskilda avdelning. Det var vid livets förlust förbjudet för varje utlänning att intränga längre. Det hela bildade en stor härlig byggnad som uppfyllde främlingarna (d. v. s. icke-judarna) med beundran. Det utgjorde en liten stad för sig själv samt kunde utifrån snarare tagas för en befäst borg. Under de inre och yttre strider judarna hade att kämpa bibehöll sig templet oberört ända till dess Vespasiani son Titus anföll Jerusalem år 71. Staden erövrades nu, oaktat judarnas tappra och förtvivlade motstånd, bit för bit. Snart återstod icke mer än templet och Zions berg. Titus ville gärna skona det, men judarna ville icke ingå på någon förlikning. Norra tempelgårdens mur stormades, men de belägrade drogo sig in i den inre helgedomen. I sex dagar arbetade murbräckorna på andra muren. Då detta likväl icke hjälpte, lät Titus anlägga eld utanför de silverbeslagna portarna, så att silvret smälte och träet antändes, varigenom elden spriddes vidare. Följande dag stormade romarna den inre tempelgården. Därunder fattade en romersk soldat en eldbrand och slängde den genom ett fönster eller en dörr in i ett av de små rum, som voro byggda i helgedomens väggar. Någon stund därefter utbröt elden i full låga. Förgäves bemödade sig Titus att släcka elden. Soldaterna hörde honom icke utan framburo ständigt nya brandämnen. Mitt igenom lågorna skyndade Titus in i det heliga och allra heligaste för att innan

deras fall få skåda deras härligheter. Under tiden plundrade soldaterna allt vad elden skonat. Kejsar Hadrianus lät sedan på platsen uppföra ett tempel åt Jupiter Capitolinus. Av hat mot de kristna och för att tillintetgöra Kristi profetia, att intet judiskt tempel mer skulle stå på det gamla rummet, gav kejsar Julianus år 363 befallning att ånyo uppbygga det forna templet. Men under det arbetarna voro sysselsatta ned grunden, lärer eld och lågor hava utbrutit från jordens inre och hindrat arbetets fortsättande". Efter att i fortsättningen ha redogjort för tempelplatsens följande öden avslutar "Vägledning för frimurare" redogörelsen med en hänförd skildring av den på Morias klipptopp nu uppförda Omars moské sålunda: "Omars moské, som på avstånd tyckes uppstiga ur en lugn sjö (den blåvita grunden) och vars härliga kupol välver sig över den heliga klippan, där Abraham, David, Salomo och alla de andra heliga profeterna uppsänt sina böner till den högste byggmästaren".

Templet i brand

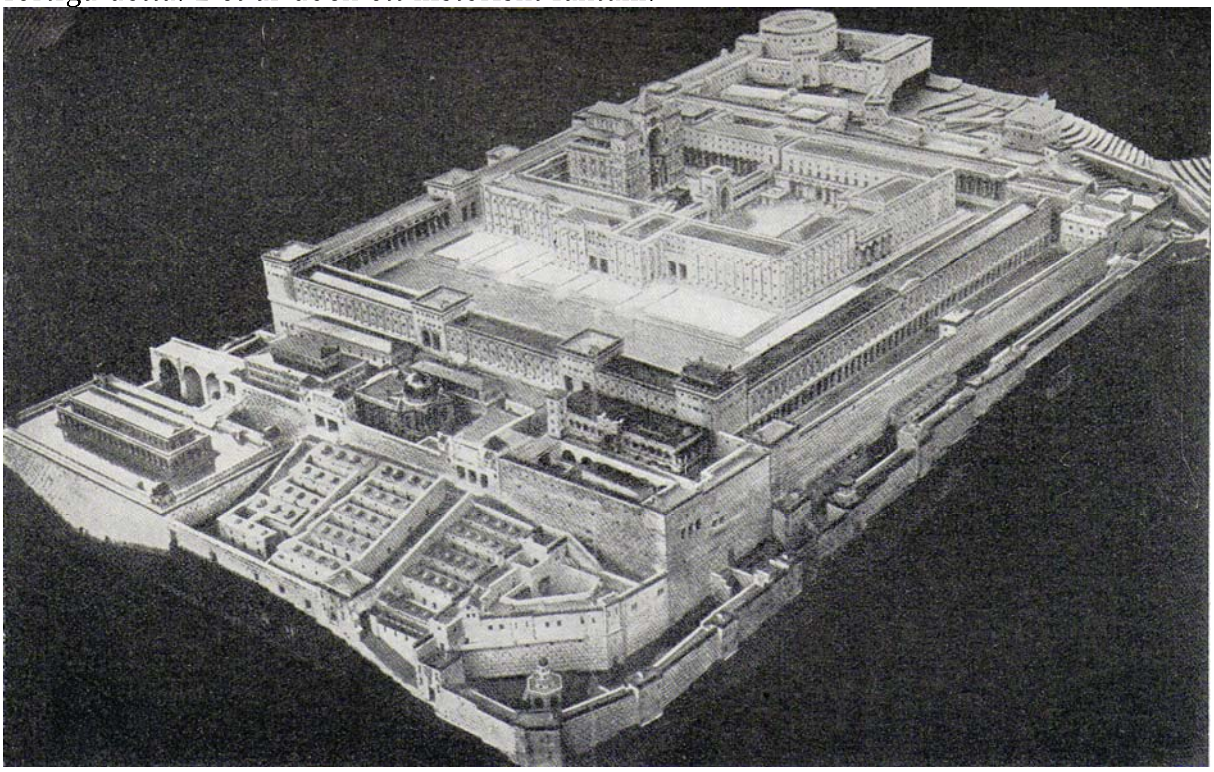
En bild ur äldre bibelverk, av Salomos tempel i Jerusalem i brand 71 eft. Kr. Man observere den starkt befästade ringmuren samt de ävenså till försvar inrättade väldiga börs- och bankbyggnaderna i det inre.

Jerusalems tempel – judarnas världscentralbank

För att rätt förstå frimureriets verkliga karaktär såsom internationell organisation, vilken i sin strävan icke låter sig inpassa i elen nationella staten, vill jag citera några av bestämmelserna i den nyssnämnda Grundförfattningen för Svenska Stora Landslogen:

Denna citerade skildring ur de svenska frimurarnas officiella handbok visar tydligt var det frimureriska svenska brödraskapet känner sig hemma med själ och hjärta. Då man inom kristenheten på grund av framställningssättet i Nya testamentet ofta har en skev uppfattning om templet i Jerusalem, må här understrykas, att templet alls icke var något för gudstjänst avsett hus utan en högst världslig inrättning - "en befästad borg, full av dyrbarheter". Intill förstörelsen genom romarna spelade Jerusalem rollen av centrum för den judiska makten och det judiska världsfinanssystemet, vars högsta myndighet

residerade i "templet". Sin stora rikedom bekommo judarna varken från den av dem undertryckta och utarmade urbefolkningen i Palestina eller vid denna tid längre genom handeln, utan från de omfattande penningoperationer som bedrevos från centralbanken i Jerusalems tempel. Judarna skapade de första formerna för en högre grad av penninghushållning: betalningsuppdrag till tredje person, en slags växel- och checkrörelse; och endast judar kunde betjäna sig av dessa former av penningrörelse, då de funnos överallt å jordklotet och överallt voro fast förenade i sin församling, där de svarade en för alla och alla för en. Detta alltså redan långt före Kristus och den historiska s.k. "förskingringen"! Det kunde då från en plats i världen till den mest avlägset liggande sändas ett litet stycke papper - och pengar blevo strax, utbetalade. Mellan Jerusalem och den judiska världen upprätthölls ständig förbindelse genom affärer i penningar och ädla metaller. Den judiske skriftställaren O. Heller skriver härom i sitt kända verk "Der Untergang des Judentums" sid. 40-41: "Från alla orter, som voro säten för judiska församlingar, sände Israels söner årligen, icke alltid utan risker, sina penningeoffer och gåvor till templet i Jerusalem, där de hopsamlades. Det kan icke vara någon tillfällighet, att det judiska templet i så hög grad liknade en stor börs, en stor depositionsbank, ett lager av skatter av alla slag. Och det kan ej inses, varför man, så ivrigt skall bemöda sig att förtiga detta. Det är dock ett historiskt faktum."

Frimurarförslag till nytt tempel i Jerusalem

Denna bild utgör en fotografisk återgivning av de amerikanska frimurarnas förslag till nytt tempel i Jerusalem. Innanför ringmuren skådas de kolossala börs- och bankpalatsen samt innerst "heliga huset" med "det allra heligaste". På hitre sidan till höger utanför börsbyggnaden ses konung Salomos residensslott.

Att frimureriets intensiva intresse för Salomos tempel och dess återuppbyggnad å Morias bergstopp i Jerusalem icke inskränker sig till det symboliska fick man en intressant erinran om genom det från amerikanska frimurare för några år sedan framförda förslaget om templets återuppbyggande å sin ursprungliga plats. Med Palestinas återbördande till

judarna såsom "nationellt hem" efter världskrigets slut ansågs på många brödrahåll tiden inne att låta det stora verket ske. Amerikanska frimurare väckte därför förslag om igångsättande av en insamling av bidrag bland alla världens frimurare för åstadkommande av erforderliga medel för en dylik återuppbyggnad - ett förslag som dock av världsfrimureriets högsta instanser avböjdes av s.k. "kostnadsskäl". Det verkliga skälet för att förslaget ej vann Salomos och "de sanna superiörernas" godkännande var givetvis, att det var en smula för tidigt väckt. Modellerna till det proponerade nya Salomos-templet i Jerusalem reproducerades bl.a. i en stor illustrerad engelsk tidskrift. Av ej minst intresse var den av dr Schick utarbetade förslagsmodellen till templet med omgivningar. Man fäster sig i detta förslag särskilt vid de kolossala områden, som äro avsedda för världsbörsen och världsbankspalatset. Därinnanför synes "det heliga huset" med "det allra heligaste", vid vars ingång de från frimurarlogen välbekanta båda pelarna "Jakin" och "Boas" ha sin plats. Framför det väldiga börspalatset ses å bilden konungens, Salomos efterföljares palats.

Omoraliska eder inom frimureriet

Sambandet mellan judendom och frimureri ligger alltså både i ena och andra avseendet i öppen dag. Men det är detta samband som yttervärlden icke får äga kännedom om. Genom omoraliska eder bindas de i logerna inlockade bröderna till evig tystnad, till slavisk lydnad under sina överordnade, vilket knappast behövts i en sammanslutning, som allenast sysslar med "människokärlek" och "välgörenhetsutövning". Enligt förut citerade Grundförfattning för Stora Landslogen i Sverige lyder det edsformulär, som föreläggеs den i Orden inträdessökande: "Bryter en broder trohetseden, som han svurit vid sitt första inträde, i det han antingen för främmande okunniga eller för bröder av lägre grad uppenbarar något av det som anförtrotts honom inom Orden, på vilket sätt det vara må, så blir han skyldig och förvunnen att lida den dom, som han själv underkastat sig vid avläggandet av sin ed - att min hals hugges av, mitt hjärta, min tunga och mina inälvor slitas ut och allt kastas i havets avgrundsdjup, att min kropp brännes och askan strös för vinden o. s. v. - och överantvardas åt de obekanta och hemliga exekutorerna; osäker för deras hämnande händer på alla platser av jorden, varest rättskaffens och äkta fria och upptagna bröder befinna sig och utföra sina arbeten." - Detta och andra frimureriska edsformulär äro betecknande för den s. k. "humanitära" anda, som Orden inför yttervärlden prålar med.

Frimurarorden - »marxistpartiernas» moderorganisation

Såsom moderorganisation till de s.k. "marxistiska" arbetarpartierna utövar Frimurarorden jämväl ett kontrollerande och ledande inflytande över dessa politiska partiers verksamhet. Den av juden Karl Marx-Mordechai på uppdrag av hemliga judiska världsregeringen kring 1800-talets mitt grundade marxistiska arbetarrörelsen, vilken i vår tid huvudsakligast arbetar medelst II. och III. internationalerna, har varit den världsimperialistiska judendomens mäktiga stormgarde vid störtandet av de nationella regimerna i staterna och det judiska väldets införande. "Marxismen" är - såsom frimurarna själva säga - "frimureriets filosofi, stats-, ekonomi- och samhällslära för massornas hembruk." Den "stora" frimurarrevolutionen 1789 hade fört judekapitalismen till makten i Europas stater och de för folken olycksdigra verkningarna härav vållade upprorsrörelser, vilka allvarligt hotade de nya makthavarna. På judiskt håll fann man därför nödvändigt att vidtaga särskilda åtgärder för infångande och oskadliggörande av denna

massornas reaktion. Den 5 juli 1843 framlades sålunda av stortalaren Ragon i frimurarlogen "Le Socialiste" i Bryssel utkastet till det revolutionära aktionsprogram, som senare utformades i det s.k. "marxistiska manifestet" och som skulle utgöra grundvalen för en anarkistisk världspropaganda och med våldets och terrorns alla medel allestädes genomföras. Logen "Le Socialiste" gjorde förslaget till sitt och Belgiens högsta frimureriska myndighet Supreme Conseil de Belgique - där i förbigående sagt Svenska Landslogen i dag representeras av kabinettskammarherren Berndt Hay - beslöt enhälligt att godtaga "Ragons anarkistiska program såsom motsvarande den frimureriska läran över den sociala frågan samt att den i Stororienten förenade frimureriska världen med alla tänkbara medel måste inrikta sig på dess genomförande" (Bulletin du Grand Orient, juni 1843). Tvenne år senare, den 17 november 1845, erhöll marxismens nominelle skapare, juden Karl Marx-Mordechai det s.k. "ljuset" i logen "Le Socialiste" och efter ett par års studium av den sociala frågan utsände han 1848 på den frimureriska överhetens befallning sitt berömda "manifest", vilket alltjämt är grundvalen, läroboken för all marxistisk partitro. - Mot bakgrunden av dessa fakta är det ju förståeligt, att elen frimureriska s.k. "borgerlighetens" och "marxismens" partier så förträffligt kunna samarbeta och trivas inom den "demokratiska" parlamentarismens ram.

Påvliga bannbullor mot frimureriet - »djävulens anhang»

Frimureriets erövring av den politiska makten i Europas stater skedde dock ej utan allvarligt motstånd från deras sida, vilka där tidigare representerade den styrande myndigheten. I spetsen för motstriden gick under århundraden katolska kyrkan i Rom och dess överhuvud. Redan i början av 1700-talet började de påvliga bannbullorna att hagla, varom man kan läsa i den förut citerade svenska frimurarhandboken "Vägledning för frimurare". Påvarnas bannbuller utdömde frimurarna såsom "djävulens anhang" och uppfordrade furstarna till kamp mot Frimurarorden såsom en för kyrka och stat i högsta grad farlig organisation, där "människor av alla religioner och sekter samlades under de mest hemlighetsfulla former, verkande i det hemliga enligt ibland dem vedertagna lagar och bruk och vid hotelse om svåra straff voro förpliktade till brottslig tystnad genom en på den Heliga Skrift avlagd ed", såsom påven Clemens XII i sin 1738 utsända bannlysningsbulla "in eminenti" yttrade. Leo XIII, ett av påvestolens skarpaste huvuden och en av dess mest upphöjda karaktärer, utdömde i sin bannbulla av 1884, frimurarna såsom de främsta i de ondas rike. Jag citerar efter Frimurarvägledningen, sid. 61-62:

"Han (Leo XIII) utgick därifrån, att efter syndafallet människosläktet delat sig i tvenne mot varandra fientliga läger gudsriket på jorden, d. ä. Kristi sanna kyrka, som förer till självförnekelse, och satans rike, den till gudsförnekelse ledande egoismen. I de ondas led stå främst frimurarna, vilka lyckats, trots förmaningar, varningar och bannlysningar under ett och ett halvt århundrade att rycka till sig den värdsliga makten. Påven ansåg det därför vara sin plikt att inför världen förklara denna olyckliga sekts farlighet för det stora hela och det allmänna. Särskilt förebrådde han frimurarna för hemlighållandet av deras läror och bruk, för den fruktansvärda genom en svår ed framkallade disciplinen och deras för kyrka och stat farliga organisation. Han betraktade det såsom ett avgjort faktum, att de förställa sig, sky ljuset och söka verka i det fördolda, att de på slaviskt sätt med oupplösliga band fjättra människor vid sig, utan att något klart motiv ligger till grund för deras verksamhet och ändamål. Han förebrådde dem, att de på sina ledares bud kunna låta bruka sig till varje brott; detta, säger han, är en omänsklighet, ja rakt ut sagt en onaturlighet!

Förnuftet och sanningen visa tydligt, att ifrågavarande sällskap stå i bestämd motsats till och strida emot rättvisa och den naturliga sedligheten. Bakslughet och lögn må vara aldrig så stora, så kan nian dock av verkningarna alltid sluta sig tillbaka till deras orsaker och igenkänna av vad slag saken i och för sig är. Icke kan ett gott träd bära ond frukt, ej heller kan ett ont träd bära god frukt (Matt. 7, 13). Nu bär frimurarnas sekt farliga, ja mycket bittra frukter. Ty av ovansagda fullkomligt tillförlitliga kännetecken visar sig vilket målet för alla deras planer är, nämligen att förstöra i grund religionens och statens hela ordning, sådan kristendomen frambragt den, och att efter deras sinne skapa en ny religion och en ny stat på ny grundval och med nya lagar, med andra ord giva naturalismen herraväldet".

Tidningspressen - »den frimureriska världsmakten»

Den faktiska utvecklingen i Europa ej minst i dessa dagar visar, att Leo XIII icke saknade fog för den hårda dom, han fällde över frimureriet. Såsom stats- och folkfientligt är frimureriet numera även förbjudet i ett antal stater, däribland Italien, Tyskland, Turkiet, Rumänien m.fl. Sitt verksammaste medel i kampen för maktens erövring har frimureriet ägt i Det Offentliga Ordet, d. v. s. tidningspressen. Redan konstitutionsbokens "gamla plikter" påminner frimuraren om sin livsuppgift: att i sitt privata liv och i sin yrkesverksamhet arbeta för frimureriets ideal, och Stororientens ritual anger i detalj hur detta skall ske: "genom ordet, pennan, undervisning, utnyttjande av familjeförbindelser, politiska och sociala förbindelser"; i ämbete och verksamhet, i allt vad frimuraren gör och tänker, skall han kämpa för den "Kungliga Konstens" (= den judiska världsmaktens) mål och "vända tillbaka såsom segrare eller såsom död". Med tidningspressen i sin hand skulle bröderna lätt och behagligt erövra världen! Och de nådde här snabbt enorma resultat. Redan 1828 fattade Översta Rådet i Paris beslutet "att ställa den stora dagspressen, den offentliga världsmeningens verkstad, under de frimureriska myndigheternas, kontroll" (Bulletin du Grand Orient, 1886, sid. 223). Den numera förbjudna och upplösta Italienska Stororientens stormästare karaktäriserade för 30 år sedan tidningspressen såsom "den frimureriska världsmakten" och journalistbröderna såsom "den frimureriska elittruppen".

Sverige procentuellt numro ett med 23 à 24,000 frimurare och 86 loger

Enligt: utlandets främsta kännare å det antifrimureriska gebitet intager Sverige ställningen såsom landet numro ett i fråga om antal inskrivna frimurare per befolkning. Sverige betraktas också såsom ett av de länder, där frimureriet sitter fastast i regeringssadeln. Frimurarmatrikeln för 1935 utvisar att detta år antalet inskrivna bröder i IX. Provinsen utgjorde sammanlagt 23,480, varav 26 Riddare och Kommendörer med Röda Korset, 880 bröder av X. graden, 1,772 av IX. graden, 4,495 av VIII. graden, 2,654 av VII. graden, 4,057 av VI. graden, 1,428 av V. och IV. graderna, 3,395 av III. graden, 2,063 av II. graden samt 2,710 av I. graden. I Frimurarkalendern av 1928-1929 är antalet loger och brödraföreningar upptaget till 86. Den svenska huvudlogen är Stora Landslogen, varefter följa provinsiallogerna i Kristianstad, Göteborg, Linköping och Karlstad, Nordiska Cirkeln o. s. v. "Ordens Beskyddare i Sverige och IX. Frimurarprovinsens V.'. S.'. V.'. (= Visaste Salomos Vikarie) samt Styrande Mästare" är konung Gustav V. "Provinsens Högsta-Ämbetsmän", d. v. s. Översta Rådet utgjorde enligt frimurarmatrikeln 1935 följande personer: kronprins Gustav Adolf med värdighet av S. P., d. v. s. Ordförande Mästare; prins Gustav Adolf, V. av S. P. eller Vice Ordförande Mästare; hertigen av Västergötland prins Carl, S. T. S., Deputerad Mästare eller Ställföreträdande Ordf.

Mästare; prins Oscar Bernadotte, V. av S. T. S., Vice Deputerad Mästare; konteramiralen Arvid Lindman, innehavare av ämbetet S. T. S. B., en särskild sekreterarebefattning; kabinettskammarherren greve Hans Ludvig von Stedingk, S. T. A., en slags sekreterarebefattning; Ordförande Mästaren i Provinsiallogen i Linköping, kaptenen Henrik Johan Ludvig Westman, S. T. U. M., en slags ceremonimästarebefattning; direktören Charles Robert Dickson, S. T. R. M., skattmästare; revisionssekreteraren Yngve Georg Wisén, S. T. S. M., en slags ceremonimästarebefattning; kabinettskammarherren Berndt Hay, S. T. W. F.; biskopen Olof Bergqvist, St. L. L:s H. P.; regementspastorn Per Olof Valerius, V. *av St. L. L:s H. P.*

Svenska frimureriets politiska aktivitet

Den regerande dynastien Bernadottes intima förbundenhet med frimureriet är alltså full klar. Gentemot alla påståenden från frimurarhåll, att det svenska frimureriet ej befattar sig med politik tillbakavisar jag dessa såsom icke med verkliga förhållandet överensstämmande. Det mest lysande exemplet å det svenska frimureriets politiska aktivitet hade vi i den 1936 avlidne f.d. högerledaren amiral Arvid Lindman, vilken i sin egenskap av Stora Landslogens Högsta Ämbetsråds särskilde sekreterare sedan lång tid tillbaka efter de strängaste frimureriska grundsatser lett Sveriges s.k. "nationella" inre och yttre politik. Denna hans ledning utövades i varje fall i senare tid i vad angår utrikespolitiken i intimaste samverkan med Englands politiskt ledande Storloge, The Grand Lodge of England, hos vilken han representerade Svenska Landslogen och innehade ställningen såsom medlem av Supreme Conseil 33° of England, Wales etc. Sverige var i själva verket genom denna kombination utrikespolitiskt sammanlänkat med England, såsom ock tydligt framgått av dess ståndpunktstaganden i utrikespolitiska frågor under senare tid. För övrigt finna vi runt omkring oss höga frimurare å de inflytelserika posterna i staten och det offentliga livet. Ställningen såsom riksmarskalk och chef för Konungens hov innehas i dag av förutv. talmannen i riksdagens första kammare, Carl XIII:s-riddaren direktör Axel Vennersten, en av det frimureriska högerpartiets ledande män vid amiral Lindmans sida under de gångna årtiondena. Nuvarande talman i första kammaren är landshövdingen och Carl XIII:s-riddaren Johan Nilsson från Kristianstad. Bland de s.k. "nationella" ledarna finna vi vidare medlemmen av IX. Frimurarprovinsens Högsta Ämbetsråd, biskopen och Carl XIII:s-riddaren Olof Bergqvist, vilken samtidigt är en av de tongivande inom statskyrkan.

Frimureriets terrororganisation över svenska pressen

Såsom frimureriets överkontrollant och terrorexekutor över tidningspressen, "den frimureriska världsmakten" samt över journalisterna, "den frimureriska elittruppen", fungerar förutvarande ordföranden i Publicistklubben, numera ordförande i Svenska Tidningsutgivareföreningen, redaktören för Kristianstads Läns Tidning, ordenshistoriegrafen Emanuel Björck. I denna sin egenskap av Frimurarordens överkontrollant och terrorexekutor över tidningspressen låter redaktör Björck i samarbete med Stockholms Dagliga Tidningars s.k. "distributionsnämnd" och dennas "rådgivande nämnd" befallningar om bojkotter och försäljningsförbud utgå mot tryckalster, som äro misshagliga för judendomen och frimureriet. Vidare bestämmer han vilka annonser som skola få införas i Stockholms dagstidningar i det att annonser som ur judisk och frimurerisk synpunkt eventuellt kunna tänkas misshagliga först måste ha god-

känts av Svenska '1'idningsutgivareföreningens ledning, d. v. s. redaktören-frimurarbrodern Emanuel Björck innan de få införas i resp. tidningar. - Detta blott några få framstående exempel på det svenska frimureriets politiska aktivitet!

Att frimureriets terrorvapen gentemot för judendomen och frimureriet misshagliga tryckalster är av allvarligaste slag, har jag i egenskap av tidningen Nationens utgivare under mera än ett årtionde haft rikliga tillfällen erfara. Redan omedelbart efter startandet av Nationen i oktober 1925 fick jag känning av den frimureriska överkontrollen över tidningspressen. En dag inbjudes jag av frimurarbrodern av X. graden, majoren S. A. Duse till lunch å restaurant Rosenbad. Jag undrade över meningen med denna inbjudan, eftersom jag nätt och jämnt var bekant med majoren. Förklaringen kom emellertid: major Duse önskade i all vänskaplighet råda mig att i Nationen undvika allt tal om frimureriet. Jag hade i ett av de första numren haft införd en notis i ämnet. Min värd försäkrade mig, att min tidning vore dömd att gå under, om jag sysselsatte mig med frimureriet, varemot jag skulle kunna påräkna framgång, om jag undveke denna fråga. Någon som helst utfästelse lämnade jag honom dock naturligtvis ej. Tvärtom kände jag mig fastare än någonsin i min avsikt att i det upplysande värvet icke väja för några hindrande makter utan gå till botten med problemen.

Frimureriet till attack mot tidningen Nationen

Snart kunde jag konstatera, att det låg allvar bakom major Duses varning. Undan för undan skedde uppsägningar av abonnemang ävensom av annonser, som jag lyckats förvärva åt Nationen, vilka uppsägningar enligt vad framkom ägde rum på grund av hemliga motaktioner från Frimurarorden. I en del fall begär de prenumeranter som voro frimurare tidningens sändande i slutna konvolut under anonyma adresser. Tidningsdistributionen saboterades i allt högre grad av den av juden Bonnier innehavda Svenska Pressbyrån. Utskickade agenter hotade tidningsförsäljare med köpbojkott och t.o.m. personlig terror, om de saluförde eller reklamerade Nationen samt utsatte dess löpsedel. Över hela linjen förnams ett väldigt motstånd av osynliga krafter, som gäckade alla mina ansträngningar att nå ut med tidningen till en större publik. En dag meddelade mig innehavaren av Paul Bergströms varuhus, direktören Paul Bergström, som sympatiserade med Nationens strävanden, att han tyvärr måste upphöra med annonseringen på grund av det myckna obehag han varit utsatt för. Han berättade bl.a., att kommunistiska tidningar pockande fordrade att bekomma hans annonser under hänvisning till att Nationen hade dem och hotade med att betrakta honom såsom politiskt partisk och anhängare av Nationens politik. Ett annat typiskt fall: En innehavare av en av huvudstadens största tvättinrättningar hade kontrakterat en annonsering på, om jag ej missminner mig, 500 kr. En dag kommer annonsören i fråga upp på Nationens kontor i ett tillstånd av hypernervositet. Han omtalar, att han var utsatt för en outhärdlig förföljelse på grund av sina annonser i Nationen; man ringde honom i telefon om nätterna och hotade honom till livet för hans annonsering. Han kunde icke längre uthärda detta. Ungefär hälften av det kontrakterade annonsbeloppet var uppannonserat, och han bad mig enträget att inhibera den fortsatta annonseringen, lade upp det resterande, icke-annonserade beloppet, mellan 200 och 300 kronor på bordet, samt bönföll mig att taga emot pengarna mot utskrivande av ett kvitto, varå jag förband mig att icke vidare införa någon annons från hans firma. Då annonsprovision redan utbetalats för hela annonsordern, fann jag skäligt villfara hans begäran och kvittera de framlagda hundralapparna. - Den stackars mannen var hjälpt ur sin självavånda.

Det hemliga motarbetet fortsattes och skärptes på alla linjer. En dag kommer jag i

kontakt med en för tidningen varmt intresserad person, överstelöjtnanten T. Winbladh, frimurarbroder av V. graden. Överstelöjtnant Winbladh, vilken, hade förståelse för de ekonomiska svårigheter Nationen hade att kämpa emot, ställde i utsikt stöd från ekonomiskt välsituerade, fosterländskt sinnade personer, vilka sympatiserade med Nationens verksamhet och gärna skulle vilja skänka tidningen sitt stöd. Det gällde blott att icke förtröttas utan hålla ut! Nationen, som då utkom såsom veckotidning, gick med stor förlust. Det av överstelöjtnant Winbladh i utsikt ställda stödet kom emellertid aldrig, enligt vad han själv uppgav på grund av att jag attackerade frimureriet, som han gång på gång bad mig undvika att röra vid. Hans livliga intresse för Nationen tog sig för övrigt rätt originella uttryck. Så reste han t.ex. en dag ut till en av mina medarbetare och vänner, direktören Adolf Anderson i Ekebo, vilken han trodde utövade något slags ekonomiskt inflytande över tidningen, och bad denne göra sig gällande i riktning att förbjuda mig att skriva om frimureriet. Direktör Anderson svarade härpå, att han ej kunde tillmötesgå den gjorda begäran av det skälet att han icke hade något att bestämma över tidningen Nationen.

Hemlig bojkottorder från Frimurarordens Loge-Direktorium

Fiendens alla ansträngningar att komma Nationen till livs blevo dock förgäves. I början av 1935 ökades så hans aktivitet ytterligare, varom bl. a. vittnade en del nya uppsägningar av kommissionärskap, i en del fall under hänvisning till hot om köpbojkott från frimurare å platserna i händelse försäljningen fortsattes. Vid denna tid överlämnades även till enig av en vän ett exemplar av en från Stora Landslogens Loge-Direktorium till alla IX. Frimurarprovinsens loger och brödraföreningar utsänd hemlig bojkottorder mot Nationen, ett intressant aktstycke utan angivande av den i lag föreskrivna tryckfirman och för övrigt belysande för arten av frimureriets s.k. "välgörenhetsarbete". Aktstycket, som i facsimile var infört i Nationens marsnummer 1935, finnes återgivet å vidstående sida.

Detta dokument talar för sig själv och tarvar egentligen inga kommentarer. Det utgör en talande illustration till frimureriets mycket omskrutna s.k. "tolerans" och "frisinne". Bröderna ha icke ens frihet att läsa vad de behaga. Den visar vidare skräcken hos Salomos "ljussökande" brödraskap inför spridandet av ljus kring dess eget väsen. Skuggrädslan för Nationen måste ha varit överväldigande, när man tillgrep så väldiga åtgärder för att hindra brödernas besmittelse av vår förkunnelse, sett sig nödsakad mobilisera själva Loge-Direktorium till tidningens förgörelse. Den handlingen undertecknande ordföranden, revisionssekreteraren och Carl XIII :s-riddaren Wisén innehar jämväl den förnämliga ställningen såsom en av Stora Landslogens 7 Över-Officianter och sekreteraren, numera avlidne advokaten Themptander, beklädde den utomordentligt viktiga posten såsom amanuens hos S. T. S. B., d.v.s. hos IX. Provinsens Högsta Ämbetsråds särskilde sekreterare, den numera ävenså avlidne amiralen Arvid Lindman. Advokat Themptanders kontrasignering av Loge-Direktorii bojkott-ukas mot Nationen måste alltså ha skett å Högsta Ämbetsrådets vägnar. I Loge-Direktorium återfinna vi förutom ordföranden och sekreteraren följande högt betrodda bröder: kabinettskammarherren B. Hay, vice ordförande, överläkaren J. O. A. Bergqvist, kaptenen C. F. A. Cassel, överstekammarjunkaren greve A. L. C. Lewenhaupt, kaptenen friherre M. C. von Stedingk, majoren friherre F. H. M. Falkenberg, bankkamreraren P. J. Johansson, byrådirektören B. M. C. Nyborg, med. lic. G. E. A. Böttiger, rådmannen S. G. Junker, generaldirektören O. H. Malmberg, konteramiralen K. Wester, arkitekten T. G. Bergentz, hovrättsrådet P. J. Astrup samt slutligen Direktorii amanuens, v. auditören G. N. Carlberg.

Till
Provinsial Mästare och Ordförande Mästare i loger samt Ordförande i brödraföreningar inom den IX Frimurare Provinsen.

För uppläsning å allmänt sammanträde i loge och förening och där så lämpligen kan ske för anslag å dörren till sammanträdesrummet har Loge-Direktorium beslutat utfärda följande anmaning:

Under senare tid har i växande omfattning till salu utbjudits olika slag av tryckalster, som angiva sig utgöra frimurarelitteratur eller som eljest behandla frimureriska ämnen och förhållanden, men vilkas innehåll i stor utsträckning är ovederhäftigt och felaktigt. För bröderna torde det sakna allt verkligt intresse att taga del av här åsyftade missvisande framställningar, vartill kommer att genom inköp av dessa tryckalster ekonomiska förutsättningar beredas vederbörande författare och förläggare att fortsätta med alstrens utgivande 1 alldeles särskilt hög grad gäller vad sålunda ovan anförts tidningen Nationen, vars tillvaro, enligt vad som kan antagas, lärer vara beroende på att lösnummer av tidningen i stor utsträckning inköpas av frimurarebröder.

Uppenbart är att den litteratur, sons här avses, länder till men ej endast för frimureriet i allmänhet utan även för många enskilda bröder

Loge-Direktorium får därför vänligen uppmana bröderna att icke genom inköp eller annorledes uppmuntra någon frimureriska frågor behandlande litteratur, om vilken bröderna icke i frimurarebibliotek eller på annat tillförlitligt sätt förvissat sig, att den kan vara av värde eller verkligt intresse för bröderna.

Stockholm den 19 december 1934.

På Loge-Direktorii vägnar:
YNGVE G. WISÉN
Ordförande

Sven Themplander
Sekreterare

Återgivning i facsimile av den hemliga bojkottordern mot Nationen från Frimurarordens högsta ledning i december 1934.

Offentligt försäljningsförbud för Nationen såsom »sårande för allmän anständighet»

Denna högst lysande församling av Loge-Direktorii-medlemmar kunde emellertid ej glädja sig åt någon definitiv framgång i sin hemliga terroraktion för Nationens avlivande. Visserligen vållade den skärpta frimureriska terrorn mig ständigt ökade svårigheter med avseende å tidningens finansiering och spridning, men man lyckades dock ej knäcka livet på Nationen. Omsider såg man ingen annan utväg än att taga steget fullt ut och - offentligt förbjuda Nationen såsom "sårande för allmän anständighet".

Den 10 oktober 1935 lästes i landets tidningar ett genom Tidningarnas Telegrambyrå utsänt, så lydande meddelande:

"Mellan Stockholms Dagliga Tidningars Distributionsnämnd och tidningskolportörerna i Stockholm är överenskommet att endast sådana tryckalster få försäljas, som icke äro sårande för moral, tukt eller allmän anständighet. Skulle skiljaktiga meningar härom uppstå, avgöres denna fråga av 'Stockholmspressens rådgivande nämnd'. Med anledning av en mot tidningen Nationen riktad hemställan av amiral Lindman *såsom tillhörande det svenska frimureriets högsta ledning* (kurs. av Red.) har denna nämnd förklarat tidningen Nationen sårande för allmän anständighet, i följd varav den icke vidare försäljes av tidningskolportörer vilka saluföra huvudstadens dagliga tidningar. Den rådgivande nämnden utgöres av professor Herlitz, generaldirektör Örne och redaktör Valfrid Spångberg."

Samtidigt med detta meddelande till pressen hade från elen Svenska Tidnings-utgivareföreningen underordnade Stockholms Dagliga Tidningars Distributionsnämnd till huvudstadens såväl som landsortens tidningsdistributionsorganisationer en order av följande lydelse utsänts:

"Stockholm den 11 oktober 1935. Härmed ha vi äran meddela, att Stockholms Dagliga Tidningars Distributionsnämnd vid sammanträde den 9 dennes beslutat att i enlighet med rådgivande nämndens utslag förbjuda tidningen Nationens försäljning genom legitimerade tidningsförsäljare. Stockholms Dagliga Tidningars Distributionsnämnd S. Dehlgren, Ordförande. I. Westerberg, Ombudsman."

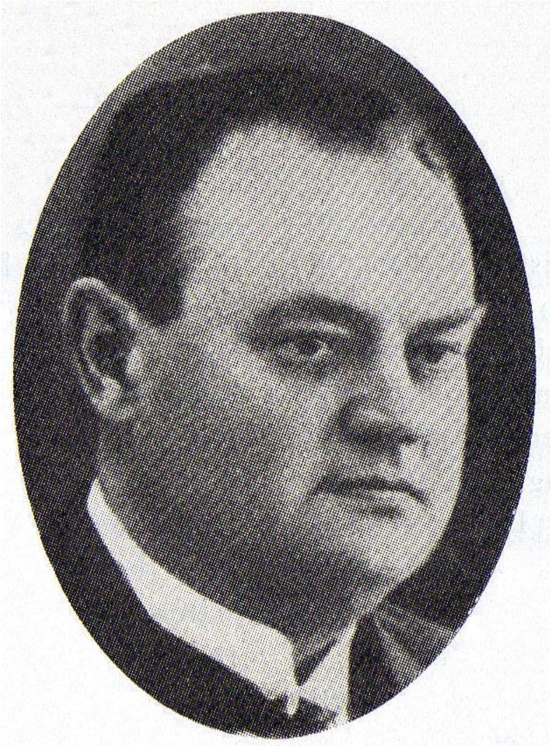
Frimureriets väktare av »moralen» i pressen

Då det bör vara av allmänt intresse för Sveriges folk att känna namnen å de skinande ljus inom Fria Ordet, vilka av rikets frimureriska överhet satts att handha den direkta vården av vår offentliga moral, tukt och anständighet, vill jag här presentera dem. "Rådgivande nämnden" utgjordes, såsom redan nämnts, av professor Nils Herlitz, generaldirektör Anders Örne och redaktör Valfrid Spångberg. Av dessa har sedermera herr Örne utträtt och fått till efterföljare redaktören Sigfrid Hansson, nuv. statsminister P. A. Hanssons broder. Ledamöter av Stockholms Dagliga Tidningars Distributionsnämnd äro: kapten Sten Dehlgren, Bonniers Dagens Nyheter, ordförande, direktör Ivar Westerberg, Stockholms-Tidningen, ombudsman, expeditionschef Hjalmar Wallén, Svenska Dagbladet, expeditionschef Landqvist, Nya Dagligt Allehanda, samt kamrer N. Wåhlberg, Social-Demokraten.

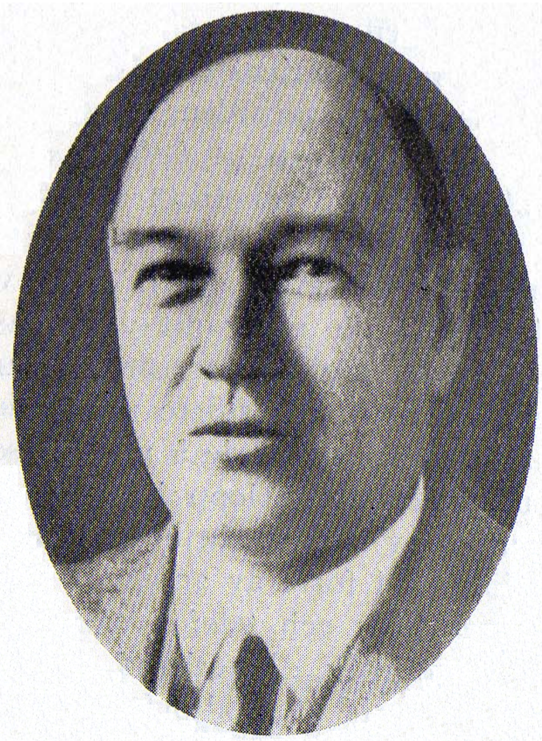
Juda och dess frimureri triumferade. Nu var slaget vunnet, Nationen förintad! Åter trodde man sig kunna andas lugnt och fritt i detta land. I över 10 år hade frågan om förbud för tidningen Nationens saluförande varit en stående punkt å

Distributionsnämndens program. Vid bojkottbeslutet mot tidningen Fäderneslandet rasade på sin tid heta strider kring Nationen. Både inom nämnden, och den radikala pressen pointerades härvid starkt, att bojkotten mot Fäderneslandet endast iscensatts för att skapa en möjlighet att samtidigt ta död på "den verkliga smutstidningen, Nationen", såsom vederbörande uttryckte sig. Nu hade man äntligen nått målet. Ehuru först sedan "demokratiens" själva högsta instans, Frimurarorden, i egen gestalt inskridit och - *befallt*.

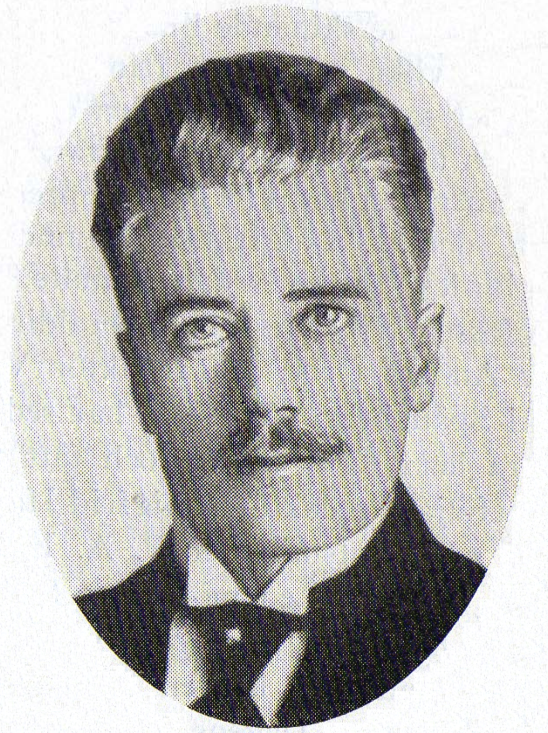
Men härmed var trots allt spelet ej vunnet för Juda och dess "välgörenhetsutövande" mureri. Jag var icke heller nu villig att underkasta mig den laglösa terrorn, ehuru tvingades till allt större vaksamhet, särskilt med avseende å min person, som under årens lopp icke undgått känning av okända, hemliga krafters förföljelse i form av anonyma hotelser per brev och telefon samt även attentatsförsök. Efterhand lyckades det emellertid att nödtorftigt restaurera min försäljningsorganisation ute i landet, vilken jag under åratal av ansträngande resor och stora kostnader personligen uppbyggt. - Men det allseende frimurarögat vakade.

Redaktör
Emanuel Björck.

Kommendörkapten
Sten Dehlgren.

Ombudsman
Arthur Östlund

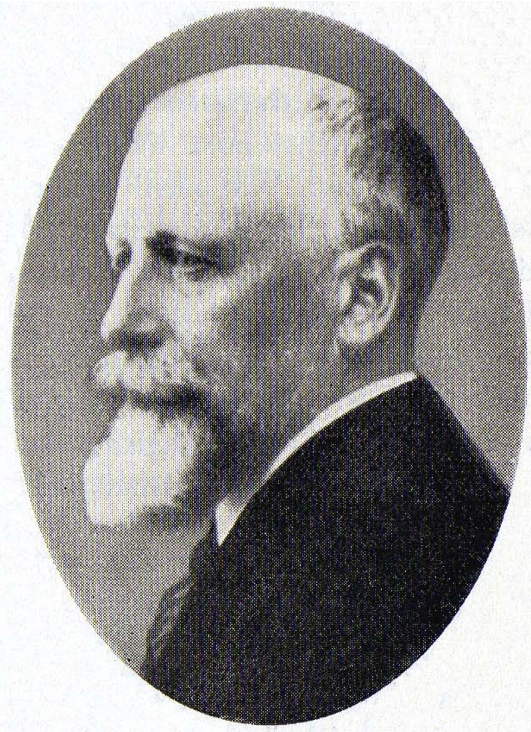
Den judisk-frimureriska pressterrorns exekutorer

Professor
Nils Herlitz

Generaldirektör
Anders Örne.

Redaktör
Valfrid Spångberg

Pressterrorns »rådgivande nämnd»

Ny terror-ukas mot Nationen

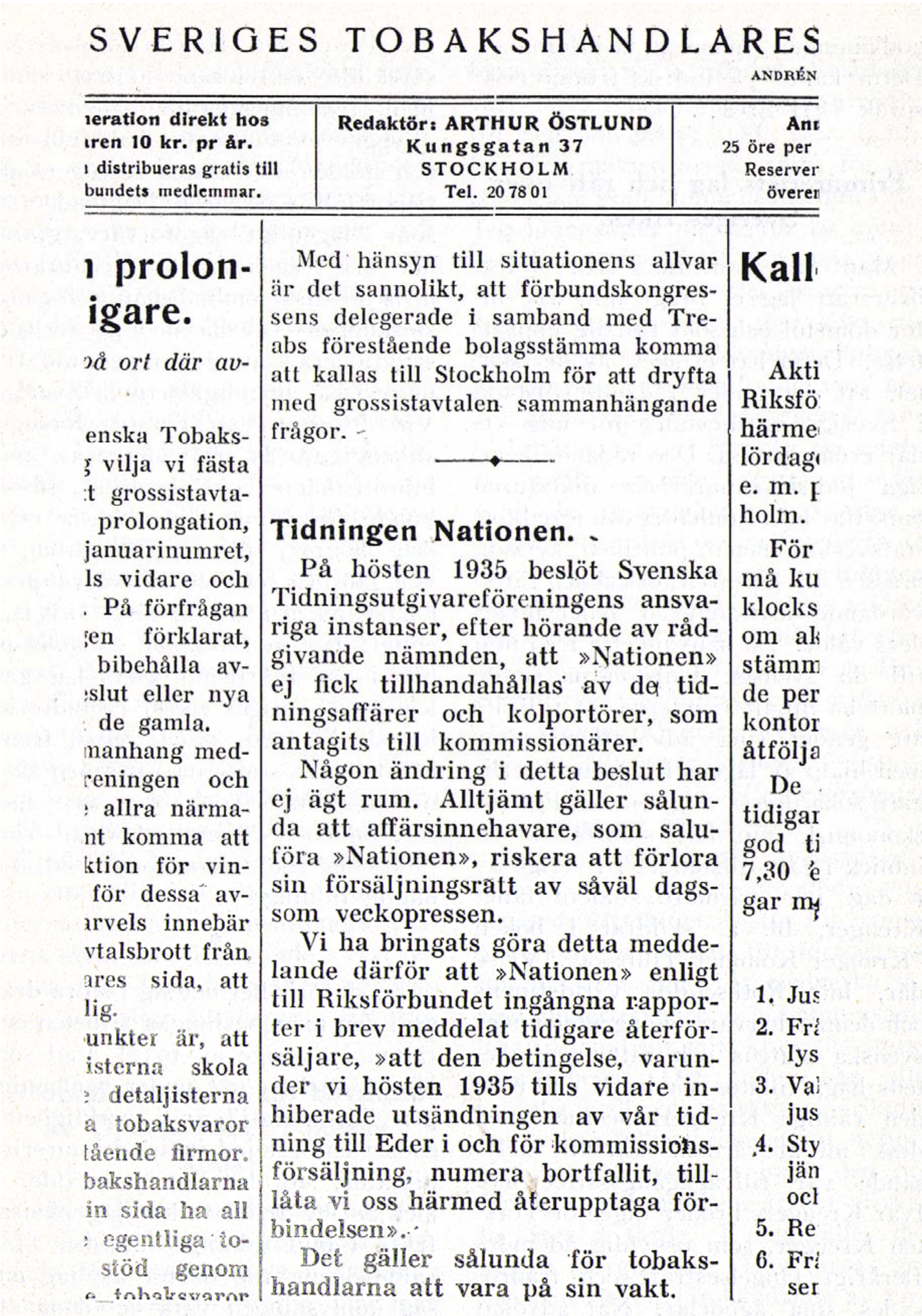
I mars detta år utsändes en ny order om försäljningsförbud mot Nationen från frimureriets pressterrororganisation. Den fanns återgiven i tidningen "Tobakshandlaren", organ för Sveriges Tobakshandlares Riksförbund, redaktör ombudsman Arthur Östlund, marsnumret detta år å tidningens första sida och lydde sålunda:

"Tidningen Nationen. På hösten 1935 beslöt Svenska Tidningsutgivareföreningens ansvariga instanser, efter hörande av rådgivande nämnden, att 'Nationen' ej fick tillhandahållas av de tidningsaffärer och kolportörer, som antagits till kommissionärer. Någon ändring i detta beslut har ej ägt rum. Alltjämt gäller sålunda, att affärsinnehavare, som saluföra 'Nationen', riskera att förlora sin försäljningsrätt av såväl dags- som veckopressen. Vi ha bringats göra detta meddelande därför att 'Nationen' enligt till Riksförbundet ingångna rapporter i brev meddelat tidigare återförsäljare, 'att den betingelse, varunder vi hösten 1935 tills vidare inhiberade utsändningen av vår tidning till Eder, numera bortfallit, tillåta vi oss härmed återupptaga förbindelsen'. Det gäller för tobakshandlarna att vara på sin vakt."

Jag vill med anledning av denna nya bojkott-ukas först upplysa ombudsman Östlund och hans judiska och frimureriska överheter, att min formulering av skrivelsen till mina tidigare återförsäljare hade sin grund i mitt numera fattade beslut att icke längre tolerera den skändliga laglösa terrorn, att övergå från defensiven till offensiven. Åter hade frimureriets och judendomens terrorister genom ett penndrag, infört i Tobakshandlarnas organ, till stor del spolierat ett mer än årslångt mödosamt arbete, vilket de dock ej ostraffat skola ha gjort.

Redaktör Björck – frimureriets överste terrorexekutor över svenska pressen

I spetsen för den terrorutövande organisationen Svenska Tidningsutgivareföreningen sitter den fram- skjutne frimureriske högerpolitikern och pressmannen, förutv. ordföranden i Publicistklubben, redaktören Emanuel Björck i Kristianstad. Redaktör Björck intar sin ställning såsom ordförande i Svenska Tidningsutgivareföreningen i egenskap av den regerande frimureriska maktens överkontrollant och högste terror-exekutor över Sveriges tidningspress. I denna sin funktion bestämmer han ej allenast vilka tryckalster svenska folket skall få lov att läsa, han bestämmer jämväl vilka annonser dagstidningarna, åtminstone i huvudstaden, skola få lov att införa. Enligt mellan Tidningsutgivareföreningen och Stockholms dagstidningar träffat avtal äro dessa förpliktade att i tveksamma fall, d.v.s. där det rör sig om annonser som kunna tänkas ur judisk och frimurerisk synpunkt icke-önskvärda eller som termen lyder "sårande mot moral, tukt eller allmän anständighet", först erhålla Svenska Tidningsutgivareföreningens godkännande, innan de få införas. - Detta kallas på judiskt-frimureriskt språk "Fri Press.".

SVERIGES TOBAKSHANDLARES

ANDRÉN

ıeration direkt hos
ıren 10 kr. pr år.
ı distribueras gratis till
bundets medlemmar.

Redaktör: ARTHUR ÖSTLUND
Kungsgatan 37
STOCKHOLM
Tel. 20 78 01

Anı
25 öre per
Reserver
överen

ı prolon-
igare.

ɔå ort där av-

enska Tobaks-
ȝ vilja vi fästa
:t grossistavta-
prolongation,
januarinumret,
ls vidare och
. På förfrågan
ȝen förklarat,
bibehålla av-
slut eller nya
: de gamla.
manhang med-
reningen och
: allra närma-
nt komma att
ktion för vin-
för dessa av-
ırvels innebär
vtalsbrott från
ares sida, att
lig.
unkter är, att
isterna skola
: detaljisterna
a tobaksvaror
tående firmor.
bakshandlarna
in sida ha all
: egentliga to-
stöd genom

Med hänsyn till situationens allvar är det sannolikt, att förbundskongressens delegerade i samband med Treabs förestående bolagsstämma komma att kallas till Stockholm för att dryfta med grossistavtalen sammanhängande frågor.

Tidningen Nationen.

På hösten 1935 beslöt Svenska Tidningsutgivareföreningens ansvariga instanser, efter hörande av rådgivande nämnden, att »Nationen» ej fick tillhandahållas av de tidningsaffärer och kolportörer, som antagits till kommissionärer.

Någon ändring i detta beslut har ej ägt rum. Alltjämt gäller sålunda att affärsinnehavare, som saluföra »Nationen», riskera att förlora sin försäljningsrätt av såväl dagssom veckopressen.

Vi ha bringats göra detta meddelande därför att »Nationen» enligt till Riksförbundet ingångna rapporter i brev meddelat tidigare återförsäljare, »att den betingelse, varunder vi hösten 1935 tills vidare inhiberade utsändningen av vår tidning till Eder i och för kommissionsförsäljning, numera bortfallit, tillåta vi oss härmed återupptaga förbindelsen».

Det gäller sålunda för tobakshandlarna att vara på sin vakt.

Kall

Akti
Riksfö
härme
lördag
e. m. p
holm.
För
må ku
klocks
om ak
stämm
de per
kontor
åtfölja
De
tidigar
god ti
7,30 e
gar m

1. Jus
2. Frå
lys
3. Val
jus
4. Sty
jän
och
5. Re
6. Frå
ser

Sista bojkott-ukasen mot Nationen

Vi återge här en fotografisk bild ur tidningen "Tobakshandlaren", mars d.å., vilken frimureriets sista bojkott-ukas stod införd.

Frimureriets lag och rätt över Sveriges rikes!

Man har från flera håll undrat över, att jag ej bragt min sak inför domstol och sökt rättslig upprättelse. Detta har ej skett av det skälet, att det under rådande tillstånd i Sverige är uteslutet för mig att där ernå rättvisa. Den rådande hemliga judisk-frimureriska diktaturen omfattar hela samhället och icke blott statsverksamheten, politiken, kyrkan, pressen och kulturen; också den rättsvårdande myndigheten lyder under dess välde. En hänvändelse från mig till de svenska domstolarna skulle blott ha bjudit fienderna ett tillfälle att genom sina advokatkonstnärer med hjälp av lagens kryprum ytterligare söka pressa mig, om möjligt till ekonomisk ruin. Den som önskar en inblick i rättstillståndet i Sverige av i dag bör närmare studera fallet Kreuger, bl.a. skildrat i boken "Kreuger Kommer Tillbaka". Vi se där, hur Rothschilds världsfinans och dennes härvarande agenter under svenska statens och rättsmyndighetens hägn tillätos sönderslå och röva den väldiga Kreugerkoncernen med dess miljardvärden. Särskilt belysande var tillvägagångssättet mot Ivar Kreugers broder ingenjör Torsten Kreuger, som oskyldig ådömdes flerårigt fängelsestraff och frånrövades sina ägodelar. När advokat Themptander, Frimurar-Loge-Direktoriums sekreterare och amanuens hos IX. Provinsens Högsta Ämbetsråds särskilde sekreterare amiral Lindman, rekommenderade bankdirektör Trygger et Consortes bankinbrottet och stölden av Torsten Kreugers aktieportfölj i Svenska Dagbladet såsom "lagenligt" ägoförvärv, gjorde han det i egenskap av Frimurarordens juridiske ombudsman, och gangsterkuppen var därmed på förhand sanktionerad av den regerande frimureriska myndigheten i Sverige. Vid de senare av Torsten Kreuger anhängiggjorda rättegångarna mot inbrottsmännen dömde också, såsom kunde förväntas, domstolarna efter den "högre", frimureriska rätten, d.v.s. inbrotts- och stöldförvärvet godkändes av dem såsom rätts- och lagenligt. Ett nytt lysande exempel på hur i vår tid frimureriets lag gäller över Sveriges rikes! Frimureriet hävdar ju även, såsom redan framhållits, sina suveräna rättsanspråk å tidningsdomänen och tolererar ej ägorätt för en icke befullmäktigad icke-jude eller icke-frimurare till en stor daglig tidning.

*

Ja, så förhåller det sig i stora drag med den mångbesjungna friheten och rätten i Sverige av 1937! Vad som här så vackert går under benämningen "demokrati" är i verkligheten endast en beslöjad judisk-frimurerisk diktatur, ett hemligt judevälde. I mer än ett årtionde har jag påvisat fakta i min tidning Nationen. Jag valde denna väg därför att jag ansåg upplysningen vara det enda effektiva vapnet mot mörkväldet. Av det sagda framgår, vilken väldig mot kamp mest i det rent fördolda fienden bjudit. Hittills lyckades den dock ej helt tysta min stämma, men mitt arbete undan för undan försvårades. Genom terroristiska åtgärder i laglöshetens tecken har man mer och mer kringskurit mina möjligheter att betjäna mig av den i Tryckfrihetsförordningen stadgade tryckfrihetsrätten.

Jag vågade att gå till roten med det onda i det svenska nutidssamhället. Det var detta som ej fick ske! Därför skulle min tidning till varje pris och med alla medel tillintetgöras, en tillintetgörelse vari även s.k. meningsfränder förletts att deltaga. Ty judarna och deras frimureriska hantlangare veta, att den dag Sveriges folk fått kunskap om de verkliga förhållandena är det slut med deras lysande välde. De veta, att den dagen kommer detta folk att åter samla sig - och bryta främlingsoket, ställa judarna under främlingsrätt, förbjuda alla hemliga sammanslutningar samt alla stats- och folkfientliga internationella organisationers existens såväl som deltagande i vårt politiska liv. *Den dagen gör sig Sveriges folk åter till herre i sitt hus.*

En opinionsrörelse till hävdande av Ordets frihet i lagens anda

Genom Nationen önskade jag giva mitt bidrag i arbetet för vägs beredande för den blivande nödvändiga nationella återupprättelsen. När man nu emellertid kringskär alla mina möjligheter att på detta sätt göra mig gällande, tvingas jag att personligen direkt vädja till den allmänhet, vars intressetalan jag för, att vädja till den om aktivt stöd. Den fientliga övermakten är för stark för att jag ensam skall kunna hävda min rätt. Jag igångsätter nu därför *en opinionsrörelse för bojkotterrorns mot Nationen hävande. Det är min avsikt att så snart sig göra låter till Statsministern och Riksdagens talmän överlämna en framställning, vari under hänvisning till föreliggande fakta begäres, att den svenska statsmakten måtte inskrida i syfte att säkerställa tryckfriheten i Sverige i grundlagens anda och omintetgöra de oansvariga krafternas självtagna myndighet till tryckfrihetens undertryckande samt att i enlighet därmed påbjuda hävandet av det på Frimurarordens befallning genom Svenska T'idningsutgivareföreningen och dess underlydande "nämnder" igångsatta laglösa försäljningsförbudet mot tidningen Nationen.*

Jag vädjar till den svenska allmänheten att på allt sätt stödja mig i denna rättsaktion. Listor för namnunderskrifter ställas till förfogande för alla dem som vilja medverka såsom undertecknare och namninsamlare till stöd för mitt krav hos statsmyndigheten. Det gäller här alla svenska medborgares rättssak. Skulle det lyckas folkets fiender att definitivt tysta Sanningen inom den offentliga upplysningen, är det allvarlig fara å färde. I dag gäller det mig, i morgon dig. Här tarvas gemensam aktion för hävdande av Ordets frihet i Sverige.

Försäljningsförbudet mot Nationen skall hävas!

Till
Statsministern och Riksdagens talmän!

Under åberopande av de fakta, som relateras i bilagda broschyr, "Jag anklagar! Krav på lövande av försäljningsbojkotten mot tidningen Nationen", anhåller jag härmed vördsamt, att Regeringen och Riksdagen måtte gå i författning om lämpliga åtgärder i syfte att återupprätta och säkerställa tryckfriheten i Sverige i grundlagens anda.

Gert om egenmäktigt inskridande av oansvariga krafter, okända i rikets författning; nämligen Frimurarorden jämte underlydande organisationer Svenska Tidningsutgivare föreningen och Stockholms Dagliga Tidningars Distributionsnämnd och Rådgivande Nämnden, förvandlas den i Tryckfrihetsförordningen garanterade trickfriheten till en illusion. Under osannfärdig förevändning att vilja slå vakt om "moral, tukt och allmän anständighet" företaga sig nämnda institutioner att i den offentliga försäljningen förbjuda sådana tidningar, som i sitt upplysande värv icke acceptera de officiella lögnerna utan söka följa sanningen, d.v.s. tryckalster, som ur den i hemlighet styrande judendomens och frimureriets intressesynpunkt befinnas icke-önskvärda. Så har man redan hösten 1935 vågat förbjuda min tidning Nationen under den osannfärdiga motiveringen att tidningen skulle vara "sårande for den allmänna anständigheten" samt hotat mina försäljare med personlig förföljelse, därest de icke lydde befallningen.

Jag påkallar statsmaktens uppmärksamhet på nämnda miss-förhållande och anhåller, att åtgärder snarast måtte vidtagas till återupprättande och säkerställande av tryckfriheten i grundlagens anda samt till undanröjande av det av Frimurarorden jämte underlydande organisationer utfärdade försäljningsförbudet mot tidningen Nationen.

Stockholm den 1 maj 1937.
Elof Eriksson.

Undertecknade uttala sin fulla anslutning till Redaktör Elof Erikssons ovan återgivna framställning till Statsministern och Riksdagens talmän samt understryka kravet, att lagens bestämmelser icke få göras illusoriska genom oansvariga krafters egenmäktiga inskridanden.

När tillräckligt antal namnunderskrifter erhållits, kommer denna framställning att överlämnas till statsmakterna.

Stöd aktionen genom att teckna Edert namn och samla underskrifter!

Listor erhållas på begäran från Nationens exped., Box 1145, Stockholm 16.